

M Ě S T S K Ý   Ú Ř A D   V   J E V Í Č K U

odbor výstavby a územního plánování

Palackého náměstí 1, 569 43 Jevíčko

SPIS. ZN.: OVUP 5754/2013-226/B
Č.J.: OVUP 5754/2013-226/B-4
VYŘIZUJE: oprávněná úřední osoba
Bc. Jindřich Beneš
E-MAIL: benes@jevicko.cz
TEL.: 464620521
DATUM: 28.7.2015

VÝZVA VEŘEJNOU VYHLÁŠKOU VYJÁDRĚNÍ K PODANÉMU ODVOLÁNÍ

**Irena Řehořová, Na Rybníku 815, 569 43 Jevíčko,
Jiří Hrazdira, Okružní III 206, 569 43 Jevíčko,
Martin a Věra Macků, Okružní III 204, 569 43 Jevíčko,
Jiří a Vlasta Kalouskovi, Okružní III 192, 569 43 Jevíčko,
Mgr. Jana Richterová, Okružní IV 314, 569 43 Jevíčko,
Oldřich a Stanislava Popelkovi, Na Rybníku 813, 569 43 Jevíčko,
Mgr. Věra Veverková, Okružní III 205, 569 43 Jevíčko,
Jaroslava Horáková, Okružní III 208, 569 43 Jevíčko,
František Sedláček, Okružní III 196, 569 43 Jevíčko**

podali odvolání proti rozhodnutí, které vydal odbor výstavby a územního plánování Městského úřadu v Jevíčku jako správní orgán dne 24.6.2015 pod spis.zn. OVUP 5754/2013-226/B-3 na základě žádosti, kterou dne 6.11.2013 podalo

H&H Energy, s.r.o., Olomoucká 774, 569 43 Jevíčko, IČ 01743953

Správní orgán Vám podle § 86 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů zasílá stejnopis podaného odvolání a současně Vás

v y z ý v á,

abyste se k němu vyjádřil ve lhůtě **7 dnů** ode dne doručení této výzvy.

„Otisk úředního razítka“

Oprávněná úřední osoba
Bc. Jindřich Beneš
referent odboru výstavby a ÚP
Městského úřadu v Jevíčku

Příloha:

stejnopis podaného odvolání

- Irena Řehořová a Jiří Hrazdira podali totožné odvolání, z důvodu omezené kapacity úřední desky je doručováno odvolání paní Ireny Řehořové
- Martin a Věra Macků, Jiří a Vlasta Kalouskovi, Mgr. Jana Richterová, Oldřich a Stanislava Popelkovi, Mgr. Věra Veverková, Jaroslava Horáková a František Sedláček podali totožné odvolání, z důvodu omezené kapacity úřední desky je doručováno odvolání pana Františka Sedláčka

Tato výzva musí být vyvěšena po dobu 15 dnů.

Vyvěšeno dne: .....

Sejmuto dne: .....

Razítko, podpis orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí výzvy.

Obdrží:

účastníci (doručenky)

H&H Energy, s.r.o., Olomoucká č.p. 774, 569 43 Jevíčko

S&M Develop, s.r.o., Makovského náměstí č.p. 3147/2, Žabovřesky, 616 00 Brno 16

Veřejnou vyhláškou je doručováno účastníkům řízení – vlastníkům okolních pozemků a staveb na nich:

St.p.č. 310/2, 310/1, 309, 308/2, 308/1, 665, 666, 376, 303, 302, 301/2, 301/1, 300, 299, 298, 297, 296, 293/3, 934, 1369, 1368, 1045, 1046, 1343, 1019, 946/1, 946/2, 944, 943, 939/1, 315 v k.ú. Jevíčko-předměstí

P.č. 201/1, 200, 199/2, 199/1, 198/2, 198/1, 197, 1757/17, 207/3, 3068/1, 196/1, 195, 194, 1757/7, 193/1, 193/5, 193/4, 207/2, 209/1, 3071/2, 3071/3, 209/8, 3071/4, 3071/7, 209/7, 3071/5, 209/12, 209/13, 209/10, 3077/4, 3077/3, 3071/1, 3068/2, 205/8, 205/9, 2562/1, 207/, 206/3, 3069 a 3070 v k.ú. Jevíčko-předměstí

Krajský úřad v Pardubicích
odbor majetkový a stavebního řádu
Komenského náměstí 125
532 11 Pardubice

24. 07. 2015

OVUP/4039/2015
61-

V Jevíčku 20. 7. 2015 10:32

Odvolání.

Odvolávám se jako účastník řízení proti stavebnímu povolení pro stavbu nazvanou Umístění výrobků plnicích funkcí stavby, včetně základových konstrukcí pro ně (deskový výměník, dopravní cesty paliva, třídič, recirkulační ventilátor, odpopelnění kotle), vydaném Městským úřadem Jevíčko, odborem výstavby a územního plánování (SÚ) pod č. j. OVUP5754/2013-226/B, ze dne 24. 6. 2015. Proti tomuto rozhodnutí se odvolávám v plném rozsahu. Navrhuji, aby odvolací správní orgán postupem podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu rozhodnutí zrušil a vrátil věc správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání, případně aby podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.

Výčet rozporů rozhodnutí s právními předpisy, nesprávností rozhodnutí a řízení, jež mu předcházelo:

Lze shrnout, že stavební úřad opírá své rozhodnutí především o několik svých tvrzení, někdy spíše nepodložených domněnek (text kurzívou), které však trpí věcnými i právními vadami:

SÚ v rozhodnutí uvedl: *Dne 6.11.2013 podal stavebník žádost o vydání územního souhlasu na výše uvedenou stavbu, na základě kterého mu byl vydán dne 6.11.2013 pod č.j. OVUP 5754/2013-226/B územní souhlas vydán. Tento územní souhlas byl Odborem výstavby a územního plánování Městského úřadu v Jevíčku dne 15. 5. 2015 na příkaz Krajského soudu v Hradci králové - pobočka v Pardubicích, zrušen.*

A dále: *Za žádost se v opakovaném stavebním řízení dle § 129 odst. 5 stavebního zákona považuje žádost o vydání územního souhlasu, a proto bylo dne 15. 5. 2015 také zahájeno opakované stavební řízení.*

Podle § 129 odst. 1 písm. e) - stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku nebo stavebníkovi stavby **prováděné nebo provedené** podle rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem, které bylo pravomocně zrušeno v přezkumném řízení nebo rozhodnutím soudu a stavba nebyla povolena v opakovaném stavebním řízení.

Podle odstavce 5 téhož § - u stavby podle odstavce 1 písm. e) vede stavební úřad opakované **stavební řízení**. Za žádost se pro tento účel považuje žádost nebo podání, k nimž bylo dle stavebního zákona vydáno následně zrušené rozhodnutí nebo opatření. **V opakovaném stavebním řízení postupuje stavební úřad podle § 109 až 115;** doplnění podkladů požaduje pouze v rozsahu nezbytném pro opakované projednání stavby. Lhůta pro vydání rozhodnutí začíná běžet dnem následujícím po nabytí právní moci zrušujícího rozhodnutí. Nebude-li v opakovaném stavebním řízení stavba povolena, stavební úřad bez předchozího řízení rozhodnutím nařídí odstranění stavby.

SÚ postupoval procesně nesprávně. Ustanovení § 129 odst. 1 písm. e) se nemůže týkat a nemůže použít pro daný případ. Předmětné stavbě nebylo zrušeno opatření pro **provádění**, ale pro její umístění. Územní souhlas je opatřením, kterým se stavba umísťuje, nikoli povoluje. Územní souhlas je opatření podle části třetí SZ – územní plánování. Naproti tomu § 129 je součástí části čtvrté SZ – stavební řád. Procesní postupy jsou v obou částech upraveny odlišně a nelze postup podle části čtvrté aplikovat na řízení podle části třetí. Územní rozhodování a povolování staveb mají také naprosto rozdílně upraveny téměř všechny aspekty řízení - okruhy účastníků řízení, okruh námitek, dokumentaci atd.

Pro daný případ nelze ani argumentovat ve smyslu, že v případě výrobků plnicích funkcí stavby, územním souhlasem se stavba zároveň povoluje. Nic takového není pravda. Nic takového zákon neuvádí. Pro výrobky plnicí funkce stavby v souladu s § 96 odst. 1 - Místo územního rozhodnutí stavební úřad vydá územní souhlas. Tím je stavba umístěna.

Podle § 103 odst. 1, výrobky plnicí funkce stavby stavební povolení ani ohlášení stavebního úřadu nevyžadují. Výrobky nelze povolovat. Ani v opakovaném stavebním řízení. Užitím § 129 odst. 1 písm. e) v tomto případě by byl porušen § 103.

Na daný případ totiž nelze aplikovat ani § 94 odst. 5, který praví - dojde-li ke zrušení územního rozhodnutí **po povolení stavby**, územní rozhodnutí se již nevydává. V daném případě žádné povolení stavby nebylo vydáno. Toto ustanovení je pak v jasném souladu s § 129 odst. 1 písm. e), podle kterého se vede opakované **stavební řízení**. Výsledkem tohoto řízení je pak **stavební povolení**. Stavební povolení se však pro výroby plnicí funkci stavby nevydává.

Z výše uvedených ustanovení SZ je zřejmé, že v případě zrušeného územního souhlasu (územního rozhodnutí), pokud stavba následně není povolena, je možné takovou stavbu znovu zlegalizovat pouze provedením územního řízení.

Použitím jiného postupu byl stavební zákon hrubě porušen ve svých základních principech, stejně jako správní řád, podle kterého správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, které jsou součástí právního řádu. Správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena.

Stavební úřad postupem podle § 129 porušil zásadu zákazu zneužití správního uvážení - § 2 odst. 2 SŘ.

SÚ dále uvedl: *Stavební úřad postupoval v souladu s § 129 odst. 1 písm. e) a odst. 5 a oznámil zahájení opakovaného stavebního řízení známým účastníkům řízení a dotčeným orgánům. Za účastníky řízení byli vzati majitelé okolních pozemků a staveb na nich i v poměrně velké vzdálenosti od místa stavby, kteří by mohli být povolovanou stavbou dotčeni.*

SÚ v rozhodnutí ale nikde neuvádí, **jaký** konkrétně stanovil okruh účastníků do řízení a **jak** jej stanovil. Jakými konkrétními úvahami byl veden. Proč stanovil jako účastníky řízení právě a jen ty majitele pozemků a staveb, které uvedl v závěru oznámení. V rozhodnutí SÚ uvedl pouze obecnou, neurčitou a nesrozumitelnou informaci, že za účastníky vzal (sic!) majitele okolních pozemků i v poměrně velké vzdálenosti od místa stavby, ale nedozvídáme se, co je to velká vzdálenost. SÚ neuvádí vůbec podle jakého zákona a jakého konkrétního paragrafu stanovil okruh účastníků řízení. Dále SÚ sděluje informaci, že tito „poměrně velmi vzdálení“ účastníci, by mohli být stavbou dotčeni. V rozhodnutí ale není uvedeno, čím a jak by mohli být dotčeni, když navíc dále v textu SÚ bagatelizuje každou námitku účastníků o tom, jaký negativní vliv má stavba na jejich pozemky a stavby. Rozhodnutí je nejasné, nesrozumitelné, nepřezkoumatelné. SÚ neuvedl řádné důvody výroku rozhodnutí, neuvedl podklady pro jeho vydání, a porušil § 68 správního řádu.

SÚ dále uvedl: *Stavební úřad v provedeném opakovaném stavebním řízení přezkoumal předloženou žádost z hledisek uvedených v § 111 stavebního zákona s přihlédnutím k § 90 stavebního zákona, jelikož se jedná o stavbu, pro jejíž provedení je třeba získat územní souhlas případně územní rozhodnutí, projednal ji s účastníky řízení a s dotčenými orgány a zjistil, že jejím uskutečněním nebo užíváním nejsou ohroženy zájmy chráněné stavebním zákonem, předpisy vydanými k jeho provedení a zvláštními předpisy.*

Stavební úřad porušil stavební zákon, když uvedl, že žádost přezkoumal s přihlédnutím k § 90 SZ, protože v řízení podle § 129 odst. 5 - v opakovaném stavebním řízení postupuje stavební úřad podle § 109 až 115. Není zde uvedeno nic o § 90 SZ. Posuzování podle § 111 a podle § 90 SZ jsou diametrálně odlišná. SÚ v rozhodnutí neuvádí jasný a srozumitelný důvod, proč posuzoval žádost podle § 111 s přihlédnutím k § 90 SZ. Důvod – „jelikož se jedná o stavbu, pro jejíž provedení je třeba získat územní souhlas případně územní rozhodnutí“ je důvodem pro vedení řízení v režimu územního řízení a ne stavebního řízení. SÚ si v rozhodnutí sám odporuje, rozhodnutí je vnitřně rozporné. Dále je zjevné, že výše uvedený text rozhodnutí je obecný, nevypovídá nic o tom, jak konkrétně posoudil SÚ jednotlivé podmínky obou paragrafů a jak konkrétně zjistil, že užíváním stavby nejsou ohroženy zájmy chráněné stavebním zákonem a dalšími předpisy. Rozhodnutí je nejasné, nesrozumitelné, nepřezkoumatelné. SÚ neuvedl řádné důvody výroku rozhodnutí, neuvedl podklady pro jeho vydání, a porušil § 68 správního řádu. Stavební úřad postupem podle porušil zásadu zákazu zneužití správního uvážení - § 2 odst. 2 SŘ.

SÚ dále uvedl: *Projektová dokumentace stavby splňuje obecné požadavky na výstavbu s ohledem k tomu, že dle § 129 odst. 5 stavebního zákona v opakovaném stavebním řízení stavební úřad požaduje doplnění podkladů pouze v rozsahu nezbytném pro opakované projednání stavby. Jelikož se jedná o stavby výroby plnicí funkci stavby, které jsou již k dnešnímu dni zcela dokončeny, bylo by bezpředmětné stavebníka vyzývat k doplnění projektové dokumentace na tyto výrobky. Stavební úřad v průběhu řízení neshledal důvody, které by bránily povolení stavby.*

Z rozhodnutí se nelze dozvědět, jak může projektová dokumentace splnit požadavky na výstavbu, když k žádosti nebyla žádná dokumentace přiložena, ani se ve spise nenalézá. Ve spise se nalézá pouze nedostatečný popis záměru a jeden situační nepřehledný výkres. Tvrzení SÚ je nepravdivé. Pro opakované projednání stavby ani pro územní řízení podklady ze spisu nepostačují. I když se jedná o výrobky plnící funkci stavby, jedná se velmi rozsáhlou a složitou stavbu a pro její posouzení je nutné zpracovat příslušnou dokumentaci. Bez dokumentace alespoň pro územní řízení není možné stavbu ze strany účastníka řízení posoudit, orientovat se v ní. SÚ se nevypořádal s námitkou.

K vypořádání jednotlivých námitek:

Námítka: Stavební úřad vede opakované stavební řízení podle § 129 odst. 5 stavebního zákona. V opakovaném stavebním řízení postupuje stavební úřad podle § 109 až 115; doplnění podkladů požaduje pouze v rozsahu nezbytném pro opakované projednání stavby. Na předmětnou stavbu žádné řízení dosud neproběhlo. Stavba byla původně protizákonně umístěna i povolena územním souhlasem. Pro vydání územního souhlasu postačí jednoduchý technický popis záměru s příslušnými výkresy. To pro povolení předmětné stavby nepostačí. Dokumentace předložená k žádosti nepostačuje pro opakované projednání stavby. Žádost je nutné doplnit podle § 110 stavebního zákona, aby bylo možné záměr řádně posoudit, projednat a aby k němu bylo možné podat případné připomínky a námitky. Za současného stavu žádosti a podkladů to není možné.

Stavební úřad se s námitkou vypořádal takto:

Účastníci svými námitkami napadají dokumentaci stavby. Jak již stavební úřad několikrát uváděl výše, jde o výrobky plnící funkci stavby, pro jejichž umístění by v určitých situacích postačil územní souhlas. Stavební úřad při vydání dnes již zrušeného územního souhlasu na výše povolovanou stavbu měl k dispozici situační výkres, jednoduchý technický popis stavby a požárně bezpečnostní řešení stavby. § 129 odst. 5 stavebního zákona uvádí, že stavební úřad požaduje doplnění podkladů pouze v rozsahu nezbytném pro opakované projednání stavby. Jelikož je stavba dokončena (výrobky osazeny), byl změřen hluk z jejího provozu při souběhu s provozem stavby "hlavní", kterým se prokázalo dodržení hlukových limitů, nebylo třeba v minulosti předložené podklady, včetně projektové dokumentace doplňovat. Toto by zcela postrádalo smysl. Tato záležitost byla také předmětem rady u odvolacího orgánu a byl vyvozen stejný závěr, jaký stavební úřad v předcházející větě uvedl. Z těchto důvodů jsou námitky směřující do dokumentace povolované stavby a do způsobu řízení zcela bezpředmětné.

Ve skutečnosti se stavební úřad s námitkou nevypořádal. Územní souhlas na stavbu byl zrušen právě proto, že na stavbu je nutné vést územní řízení. Bylo tedy nutné od počátku k žádosti přiložit dokumentaci pro územní řízení. Tvrzení, že na stavbu by v určitých situacích postačil územní souhlas, je nekonkrétní, nejasné. Není zřejmé, o jaké určité situaci se jedná. Podmiňovací způsob pak je důkazem naprosté zmatenosti argumentace SÚ. Navíc v rozsudku NSS je jasně uvedeno, že na stavbu v žádném případě není možné použít institut územního souhlasu. To, že stavba je dokončena, není důvod, aby pro nové řádné projednání stavby neměla být vyhotovena řádná dokumentace, kterou SZ předepisuje. Stavba byla totiž provedena a dokončena v rozporu se zákonem, na základě protizákonného postupu SÚ a na základě jím vydaného nezákonného opatření. Pro povolení stavby je jako podklad nutná projektová dokumentace podle vyhlášky 499/2006 Sb. Nelze připustit, aby podklady, které SÚ použil ke své nezákonné činnosti, nyní obhajoval, s odůvodněním, že se jedná o rozsah dostatečný pro nové a řádné posouzení stavby v novém řízení. Argumentace měřením hluku, které se ve spise vůbec nenalézá, je naprosto scestná. S měřením hluku se účastník řízení seznámil až nahlédnutím do spisu jiné stavby. Rozhoduje SÚ, který musí své rozhodnutí opřít o jasné, srozumitelné a přesvědčivé důkazy a musí se podrobně zabývat a vypořádat s každou námitkou. To se zjevně nestalo. SÚ se nezabýval řádně námitkou. Jeho tvrzení je tak neověřitelné, neprůkazné a rozhodnutí je jeho následkem neurčité, nejasné, nesrozumitelné, nepřezkoumatelné. SÚ neuvedl řádné důvody výroku rozhodnutí, neuvedl podklady pro jeho vydání, a porušil § 68 správního řádu.

Námítka: Záměr je takovým zdrojem hluku, že ve spojení již s existujícím hlukem ze stávajících staveb a zařízení dojde při jejím užívání k překročení hygienického limitu hluku. Podle stanoviska k územnímu souhlasu ze dne 4. Listopadu 2013, č.j. KHSPA 15313/2013/HP-Sy - projektová dokumentace byla doplněna hlukovou studií, kde projektant dokazuje, že bez realizace protihlukových opatření nelze dodržet ustanovení § 30 zákona č. 258/2000 Sb. a nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací v chráněném venkovním prostoru okolní obytné zástavby. Jak stavba nové technologie výroby elektrické energie povolená veřejnoprávní smlouvou, tak i tato nová stavba, která je nedílnou součástí technologie, obsahují zdroje hluku většinou umístěných na volných otevřených plochách a při souběhu těchto technologií včetně zásobování palivem a stávající výrobou v areálu lze předpokládat překročení limitů hluku. Proto KHS požaduje zkušební provoz a až po doložení výsledků měření hluku, které prokáží splnění ustanovení zákona, lze stavbu provést do trvalého provozu. Jako důkaz do řízení podávám výsledky měření hluku, které provedl Zdravotní ústav Ostrava, příspěvková organizace MZ ČR. Toto měření proběhlo v noci ze dne 29.4.2014 na 30.4.2014, kdy předmětná stavba byla v provozu. Měřením bylo zjištěno několikanásobné překročení dovolených hygienických limitů. Návrh neobsahuje protihluková opatření zpracovaná řádným způsobem ve formě projektové dokumentace podle vyhlášky č. 499/2006 Sb. Protihluková opatření není možné posoudit a vyjádřit se k nim.

Stavební úřad k tomu uvedl:

Stavba tímto rozhodnutím povolovaná není původcem žádných emisí týkajících se kouře, jak je v námitkách uvedeno. Jde pouze o výrobky plnicí funkci stavby, které po zkompletování dokáží zásobovat stavbu „Mobilní technologická zařízení...” palivem. Jediným zdrojem emisí je tedy jiná stavba, než která je předmětem tohoto řízení. Nicméně stavební úřad se zabíral věcí i v těchto souvislostech, a zjistil, že stavba, která je původcem emisí, je řádně zkolaudována a dne 2.9.2014 na ni bylo vydáno rozhodnutí Krajským úřadem Pardubického kraje, odborem ŽP a zemědělství, povolení k provozu vyjmenovaného zdroje znečišťování ovzduší. Z těchto důvodů jsou veškeré námitky, směřující ke vzniku emisí z jedné či druhé stavby, zcela bezpředmětné.

Velmi podobné je tomu u údajného hluku, který má povolovaná stavba vydávat a tím zhoršovat kvalitu bydlení, snižovat ceny nemovitostí a navozovat jiné nežádoucí účinky, které účastníci namítají. Zpochybňují hlukovou studii, protokol o měření hluku, předložený ke kolaudaci stavby „Mobilní technologická zařízení...“, stanoviska Krajské hygienické stanice. Zpochybňují vlastně vše, co prokazuje přípustnost stavby z pohledu dodržení hlukových limitů a tato svá tvrzení dokládají vlastním měřením, které si nechali sami na své náklady zpracovat a které všichni přikládají jako přílohu ke svým námitkám. K tomuto je třeba uvést, že žádný z účastníků ke svým námitkám žádný protokol o měření hluku nepřiložil. Tento omyl ze strany namítajících účastníků je způsoben tím, že svá podání (námitky) sami nevyhotovili a pouze podepsali něco, co jim bylo již hotově předloženo. Ze způsobu zpracování námitek je zřejmé, že je vypracovával velmi úzký okruh lidí. Nicméně tento protokol o měření hluku, na který se účastníci odvolávají, má stavební úřad k dispozici. Byl stavebnímu úřadu, pravděpodobně omylem, zaslán Krajským soudem v Hradci Králové, pobočkou v Pardubicích, při navracení spisového materiálu po nabytí právní moci rozsudku, kterým nařizoval stavebnímu úřadu zrušit územní souhlasy na stavby „Mobilní technologická zařízení...” a „Umístění výrobků plnicí funkci stavby...“. V tomto protokolu o měření hluku nejsou naměřeny hodnoty několikanásobně vyšší, než je limit hluku pro chráněný venkovní prostor staveb pro noční dobu, jak je v námitkách lživě uvedeno, ale pouze o 9,4 dB více, než je daný limit. Je třeba ale zdůraznit, že toto měření bylo provedeno dne 29. 4. 2014 v době probíhajícího zkušebního provozu stavby „Mobilní technologická zařízení...“. Tato stavba byla dne 23. 9. 2014 řádně zkolaudována a podkladem tohoto úkonu byl protokol o měření hluku od stejné organizace, která vyhotovila první posudek, který prokázal dodržení limitů hluku v chráněném venkovním prostoru i v nočních hodinách. Zde je třeba mít na zřeteli, že během měření hluku byla v provozu i tímto rozhodnutím povolovaná kompletní stavba, protože jak účastníci zmiňují, jedna bez druhé by nemohla být v provozu. Účastníci tvrdí, že tento protokol o měření hluku je vadný, avšak neuvádějí, z jakého důvodu. Jde pouze o účelové tvrzení ve snaze znevážit veškeré důkazy o oprávněnosti povolované stavby. Jelikož měření hluku bylo podlimitní, souhlasila Krajská hygienická stanice s vydáním kolaudačního souhlasu na stavbu „Mobilní technologická zařízení...“ Jak už stavební úřad uvedl výše, při měření byla v provozu i tímto rozhodnutím povolovaná stavba a z tohoto důvodu má stavební úřad nevyvratitelný důkaz, že provozem tímto rozhodnutím povolované stavby nebudou překročeny limity hluku jak v denní, tak v noční době a veškeré námitky vůči hluku z povolované stavby jsou tedy bezpředmětné. Nehledě na to, že vůči "hlavní" stavbě je tato zdroj hluku velmi nepatrným. Všechny námitky, týkající se zvýšené hladiny hluku, jsou proto zcela neodůvodněné.

Ve spise není doložena hluková studie, protože ta je součástí jiného spisu. Jde o stavbu „Mobilní technologická zařízení...“. V tomto spise byla podkladem pro vydání obou, dnes již zrušených územních

souhlasů na předmětné stavby, a podkladem při uzavření veřejnoprávní smlouvy o provedení stavby na stavbu „Mobilní technologická zařízení...“. Jelikož stavba tímto rozhodnutím povolena je již dokončena, za jejího chodu byl změřen hluk, který byl nižší, než jaký připouští normy, není třeba hlukovou studii do spisu z jiného spisu přemísťovat a už vůbec ne nějak upravovat. Hluková studie slouží jako podklad pro vydání rozhodnutí, kdy je třeba prověřit množství hluku produkovaného ze zamýšleného záměru. Jelikož v tomto konkrétním případě tohoto již není třeba (stavba je dokončena, v provozu splňuje hlukové limity, není třeba provádět nová protihluková opatření, navržená protihluková opatření již byla realizována), není předložení hlukové studie stavebním úřadem vyžadováno, jelikož tato by pozbyla svůj smysl. Z tohoto důvodu jsou všechny námitky účastníků, směřující na hlukovou studii ve spise scházející, bezpředmětné.

SÚ se snaží obhájit svůj nezákonný postup. Uvádí texty, které v námitce nejsou obsaženy, zabývá se komentováním toho, co mu komentovat nepřísluší, místo toho, aby řádně a v souladu se zákonem vedl řízení a vážně a seriózně se vypořádal s námitkami účastníků. Zaplétá se do spekulací co je a není zdrojem hluku a co je a není zdrojem emisí. Je podezření, že měření hluku ze dne 4. 9. 2014 je pochybné. O tomto měření nebyli účastníci informováni, i když se měl hluk měřit na jejich pozemcích. S výsledky měření nebyli účastníci řízení seznámeni, nenachází se ve spise. Měření, které do řízení dodali účastníci řízení, bylo provedeno řádně a za plného provozu. SÚ si protiřečí, když uvádí součástí kterého spisu je hluková studie. Text rozhodnutí je zde naprosto zmatený a nesrozumitelný. SÚ zcela pomíjí a nevypořádává se s meritem námitky – a to tím, že stanovisko KHS ke stavbě se opírá o hlukovou studii, avšak hluková studie součástí dokumentace není. Proto účastníci se nemohou ke stavbě vyjádřit. Argumentováním měřením hluku, které bylo provedeno v souvislosti s jinou stavbou, je nepřípustné. SÚ zcela pomíjí skutečnost, že měření hluku ze dne 4. 9. 2014 je velmi pochybné. Hluk nebyl měřen v nočních hodinách, nebyl měřen na místech, kde má být hluk správně měřen. Měření nebylo podrobeno kontrole ze strany účastníků řízení, zda byly v provozu všechny stroje a zařízení nových i stávajících staveb areálu. Kontrola je zde nezbytná, protože orgány státní správy se dopustili v souvislosti s těmito stavbami mnoha nezákonností, chybí jistota, že jakýkoli další úkon či postup je v souladu se zákonem. Oproti tomu měření, které do řízení dodali účastníci řízení, bylo provedeno řádně a za plného provozu. Tvrzení SÚ je neověřitelné, neprůkazné a rozhodnutí je jeho následkem neurčité, nejasné, nesrozumitelné. SÚ neuvedl řádné důvody výroku rozhodnutí, neuvedl podklady pro jeho vydání, a porušil § 68 správního řádu.

Námitka: Stanovisko KHS ze dne 4. Listopadu 2013, č.j. KHSPA 15313/2013/HP-Sy je v rozporu správními předpisy. Požadují jeho zrušení. Nezákonnost závazného stanoviska spatřuji zejména ve skutečnosti, že KHS Pardubického kraje souhlasila s umístěním dalšího zdroje hluku do území (stávajícího areálu), které je již v současné době zdrojem nadlimitního hluku. Takový postup není možný. Kladné stanovisko KHS nemělo být vůbec vydáno. KHS posuzovala záměr, jehož součástí byla hluková studie, na kterou se KHS ve stanovisku odvolává. Z citované hlukové studie vyplývá, že po uvedení stávajících zdrojů do provozu, bez přijetí protihlukových opatření, by hluk v chráněných prostorech dosahoval podle výpočtů provedených v hlukové studii hodnoty 41,4 dB. V důsledku realizace navržených protihlukových opatření by měl celkový hluk poklesnout. Avšak v dokumentaci záměru nejsou žádná protihluková opatření uvedena. KHS mohla vydat kladné stanovisko pouze na předpokladu, že by protihluková opatření byla jasně a konkrétně popsána a dokumentace by byla o tato opatření doplněna. Až k takové doplněné dokumentaci a k nové hlukové studii by mohla KHS vydat kladné stanovisko. KHS při svém postupu porušila zákon, nepostupovala tak, aby byl zjištěn stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Stavební úřad se s námitkou vypořádal takto:

Účastníci řízení také napadají stanoviska dotčených orgánů a požadují jejich zrušení. Stavební úřad není oprávněn rušit závazná stanoviska dotčených orgánů, nebo měnit jejich vyjádření. Stavební úřad je závazným stanoviskem dotčeného orgánu vázán, do svého rozhodnutí přejímá v něm obsažené podmínky a jediný, kdo může toto závazné stanovisko zrušit, je buď vydávající dotčený orgán státní správy, nebo jeho nadřízený orgán. Tato námitka byla zcela nepřípustná a stavební úřad na ni nebral zřetel.

Současné s odvoláním proti rozhodnutí podávám odvolání i proti stanovisku KHS ze dne 4. listopadu 2013, č.j. KHSPA 15313/2013/HP-Sy, které je v rozporu s právními předpisy.

Požadují zrušení tohoto závazného stanoviska pro jeho nezákonnost. KHS měla jako podklad pro vydání svého stanoviska doloženu hlukovou studii. Jedná se o hlukovou studii vypracovanou v listopadu 2013 Ing. Alešem Jiráskou a předloženou žadatelem k žádosti o územní souhlas. NSS ve svém rozsudku 6 As 189/2014 uvedl: „Z citované hlukové studie dále vyplývá, že po uvedení stávajících zdrojů do provozu,

bez přijetí protihlukových opatření, by hluk ve výše uvedených chráněných prostorech dosahoval podle výpočtu provedeného v hlukové studii u žalobkyně c) hodnoty 41,3 dB a u žalobce d) hodnoty 41,4 dB. V důsledku realizace navržených protihlukových opatření by měl celkový hluk poklesnout na 36,2 dB u žalobkyně c) a na 39,4 u žalobce d). V této souvislosti lze připomenout, že zatímco u stávajících zdrojů hluku se odchylka daná nejistotou měření vykládá ve prospěch provozovatele zdroje hluku, u nově povolovaných zdrojů hluku tomu má být (podle stanoviska veřejného ochránce práv) naopak (srov. Motejl, O., Seitlová, J., Černín, K., Černínová, M., Maňas, T., Vávrová, E., Hanák, M., Valachová, K., Koukal, P. Hluková zátěž – sborník stanovisek veřejného ochránce práv, Kancelář veřejného ochránce práv ve spolupráci s nakladatelstvím ASPI, 2009, str. 56). Nejistota výpočtu by měla být zohledněna tím způsobem, že výsledný hluk z nového záměru a stávajících zdrojů hluku v území by neměl v chráněných prostorech překročit hygienický limit snížený o tuto nejistotu. K tomu lze doplnit, že stejně jako nelze míru hluku, který vytvoří budoucí záměr, přesně stanovit, ale nanejvýš kvalifikovaně odhadnout, stejně tak představuje pouhý kvalifikovaný odhad i přínos plánovaných protihlukových opatření.“ Uvedený právní názor (totiž že pro stavbu, u níž není po zohlednění nejistoty výpočtu zaručeno dodržení hygienického limitu, není vůbec možno kladné závazné stanovisko vydat) v daném případě hygienická stanice neuplatnila, ač to učinit měla. Navíc dokumentace i podklady, která měla KHS k dispozici, neobsahovaly a neobsahují žádná konkrétní protihluková opatření. Stanovisko KHS je stejně jako návrh nekonkrétní, obecné, nesrozumitelné. Stanovisko KHS trpí hrubou právní vadou. Každé rozhodnutí, platí to i pro stanoviska dotčených orgánů, musí být mimo jiné též určité, jasné a srozumitelné. A to předmětné stanovisko KHS není. Jednou ze zásad činnosti správních orgánů je, že je obecně vyžadováno, aby bylo (včetně odůvodnění) dostatečně jasné a srozumitelné. Tento požadavek, kromě toho že je naprosto logický a legitimní, se opakuje prakticky ve všech komentářích ke správnímu řádu. KHS v tomto konkrétním případě tento požadavek nesplnila, což má za důsledek nezákonnost stanoviska. KHS nemůže splnění hlukových limitů vázat na provedení neurčitých a nejasných opatření. Tím je i její stanovisko neurčité a nejasné. KHS pak vůbec dostatečně konkrétně nezdůvodnila, proč vydala kladné stanovisko i přesto, že hluk měl vzrůst nad povolenou mez. KHS neuvedla, jakou konkrétní úvahou byla vedena, jak konkrétně prokázala ve stanovisku soulad s veřejným zájmem, o jaká konkrétní ustanovení zákonných předpisů se při vydání stanoviska opřela.

Námítka: Požaduji provedení kontrolního měření hluku nezávislou oprávněnou osobou před vydáním stavebního povolení. Požaduji, aby mi bylo umožněno se tohoto měření účastnit.

Stavební úřad se s námitkou vypořádal takto:

Účastníci požadují provedení kontrolního měření hluku nezávislou oprávněnou osobou před vydáním stavebního povolení. Také požadují, aby jim bylo umožněno se měření zúčastnit. Stavební úřad k tomuto uvádí, že pro své rozhodnutí ve věci měl k dispozici protokol o měření hluku, předložený při kolaudaci stavby „Mobilní technologická zařízení související se stavebními úpravami kotelny - zařízení ORC TRIOGEN WB - 1, rozvaděč ORC, komín, odlučovač, chladicí zařízení a příslušenství, na pare. č. 205/1 a stavební úpravy stávající kotelny s výměnou kotle na biomasu na pare. č. st. 1258 dle KN, k.ú. Jevíčko-předměstí, Olomoucká 774“. Při tomto měření byla v provozu i tímto rozhodnutím povolovaná stavba. Není tedy jediný důvod požadovat po stavebníkovi další měření hluku, a to i s ohledem na podmínku KHS Pk, obsaženou v podmínkách tohoto rozhodnutí pro provedení stavby. Pokud někdo z účastníků požaduje měření hluku, nic mu nebrání na své náklady si toto objednat. Stavební úřad měl k dispozici dostačující důkazy - měření hluku a stanovisko KHS Pk a nebylo proto nutné další měření hluku požadovat. Tento "požadavek" účastníků řízení na stavebníka je proto zbytečný ba až šikanózní s ohledem k výše uvedeným skutečnostem.

Účastníci tvrdí, že tento protokol o měření hluku je vadný, avšak neuvádějí, z jakého důvodu. Jde pouze o účelové tvrzení ve snaze znevážit veškeré důkazy o oprávněnosti povolované stavby. Jelikož měření hluku bylo podlimitní, souhlasila Krajská hygienická stanice s vydáním kolaudačního souhlasu na stavbu „Mobilní technologická zařízení...“ Jak už stavební úřad uvedl výše, při měření byla v provozu i tímto rozhodnutím povolovaná stavba a z tohoto důvodu má stavební úřad nevyvratitelný důkaz, že provozem tímto rozhodnutím povolované stavby nebudou překročeny limity hluku jak v denní, tak v noční době a veškeré námitky vůči hluku z povolované stavby jsou tedy bezpředmětné. Nehledě na to, že vůči "hlavní" stavbě je tato zdroj hluku velmi nepatrným. Všechny námitky, týkající se zvýšené hladiny hluku, jsou proto zcela neodůvodněné.

Protihluková opatření jsou již provedena, hluk v chráněném venkovním prostoru i v noční době vyhoví stanoveným hygienickým limitům, což prokazatelně deklaruje protokol č. 47403/2014, vypracovaný Zdravotnickým ústavem se sídlem v Ostravě, který dokumentuje měření ze dne 4.9.2014. Tento protokol je součástí spisu kolaudace stavby „Mobilní technologická zařízení...“, založeného u stavebního úřadu. Prokázalo se vněm nepřekročení limitů hluku v chráněném venkovním prostoru v noční době za chodu obou staveb (povolované stavby a „Mobilní technologická...“), protože jak účastníci oprávněně připomínají -jedna bez druhé nemůže fundovat a jestliže byla povolovaná stavba v chodu, tak celá, ne jen dopravní cesty (to by nebylo technicky možné). Stejně tak rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje, odboru ŽP a zemědělství, o povolení provozování vyjmenovaného zdroje znečištění ovzduší stejné stavby deklaruje její soulad s limity produkovaných emisí.

Ve spise se nenachází žádný důkaz o tom, že by byla nějaká protihluková opatření provedena. Není jasné, jaká opatření by to měla být, nejsou od nich žádná technická data.

Protokol z měření hluku ze dne 4. 9. 2014 se nachází ve spise jiné stavby. Je důvodné podezření, že toto měření nebylo provedeno správně a nemělo být podkladem pro vydání kolaudačního souhlasu. Místa měření hluku byla zvolena jiná, než kde hluková studie předpokládala nejvyšší hluk. Měření neproběhlo v noční době. Měření nebyl přítomen žádný z účastníků řízení. Rozhodnutí je neurčité, nejasné, nesrozumitelné. SÚ neuvedl řádné důvody výroku rozhodnutí, neuvedl podklady pro jeho vydání, a porušil § 68 správního řádu.

Nahlédnutím do spisu o uvedení stavby „Mobilní technologická zařízení...“ do trvalého provozu bylo z protokolu a z protokolu z měření hluku zjištěno, že byly provedeny (údajně) úpravy na této stavbě, které měly mít za důsledek snížení hluku. Protokol z měření ze dne 4.6.2014 tvrdí, že k překračování hygienických limitů nedochází. Protokol však vykazuje zásadní vady a proto nemůže být relevantním podkladem pro povolení stavby „Umístění výrobků plnicích funkcí stavby...“. Protokol pak hlavně není součástí spisu spis. zn. OVUP 5754/2013-226/B-I a netýká se vůbec předmětné stavby „Umístění výrobků plnicích funkcí stavby...“, z protokolu je například zřejmé, že tato stavba v době měření nebyla celá v provozu. Povolovaná stavba obsahuje mimo jiné deskový výměník, dopravní cesty paliva, třídič, recirkulační ventilátor, odpopelnění kotle. V protokolu je uvedeno, že z těchto zařízení byla v provozu pouze dopravní cesta. Ani vlastní provoz výrobního areálu nebyl v provozu kompletní. Dle protokolu byla v provozu (údajně) pouze sušárna dřeva a odsávání. Zvolená místa měření nejsou pro problém hluku relevantní. Měření nelze přijmout do řízení jako důkaz o tom, že stavbou nedojde k překročení hygienických limitů hluku. Ani tato část námitek nebyla SÚ řádně posouzena, vyhodnocena, vypořádána a toto vypořádání přesvědčivě odůvodněno.

Námítka: Vyjádření majitelů a správců technické a dopravní infrastruktury ve spise se netýkají předmětné stavby. Žádost neobsahuje náležitosti dle stavebního zákona.

Tuto námitku SÚ ani nezaregistroval. Ve svém odůvodnění se jí vůbec nezabývá. Rozhodnutí je proto vydáno v rozporu se zákonem.

Námítka: Hluk, emise vznikající z provozu navrhované stavby zásadním způsobem sníží reálnou tržní cenu nemovitosti.

Stavební úřad se s námitkou vypořádal takto:

Stejně tak účastníci řízení nepředložili jediný důkaz, který by potvrdil jejich tvrzení, že bude snížena tržní hodnota jejich nemovitostí. Jedná se opět o účelové tvrzení bez jakéhokoliv důkazu, kterým se namítající snaží dosáhnout svého záměru. Stavebnímu úřadu je navíc známa skutečnost, že manželé Macků, také osoby podávající takovéto námítky, koupili sousední dům č.p. 203 a to za cenu, která se v žádném případě nedá označit pro prodávajícího jako nevýhodná. Její výši tu stavební úřad, vzhledem k citlivosti informace, sdělovat nebude, nicméně je z ní patrné, že na cenu nemovitosti neměla povolovaná stavba vliv a to i přesto, že byla v chodu.

Veškeré námítky týkající se kvality prostředí, ceny nemovitostí a zhoršení poměrů proto stavební úřad shledal jako zcela neopodstatněné - viz hluk a emise, jak je uvedeno výše.

SÚ se s námitkou vypořádal nedostatečným způsobem. Snížení tržní ceny nemovitosti je zjevné. Podle územního plánu lze na celé ploše zahrad domů na ulici Okružní III stavět stavby pro bydlení. Po povolení

předmětné stavby to však možné nebude, protože nové stavby pro bydlení se budou nacházet v oblasti, kde bude překročena povolená hladina hluku v chráněném prostoru staveb. Stavební úřad se touto námitkou nezabýval, nevyhodnotil ji. Stejně tak se touto skutečností nezabývalo měření hluku ani stanoviska KHS. V územním plánu nejsou pro obytnou výstavbu na ploše zahrad ulice Okružní III stanoveny žádné regulativy ve smyslu prokazování toho, že v místě stavby nejsou překročeny limity hluku. Naopak pro stavby v ploše areálu dodatečně povolované stavby je stanoven regulativ – negativní vliv nad přípustnou mez nepřekračuje hranice areálu. Město Jevíčko, vědomo si stávajících problémů v území stanovilo v územním plánu přísnější podmínky pro stavby povolované v předmětném areálu. Hluk ze stavby je tedy třeba měřit a prokazovat nikoli v chráněném prostoru existujících staveb, ale už na jižních hranicích ploch zahrad domů Okružní III, i na hranici samotného areálu. Argumentace o prodeji a o ceně nemovitosti je zcela nepřipadná. SÚ zde hovoří o ceně, která není nevýhodná, aniž by zdůvodnil proč si to myslí, nebo aby tuto cenu porovnal s jinými cenami v době a místě a skutečně prokázal svou domněnku. SÚ navíc zcela opomněl před vydáním rozhodnutí učinit úkon dle § 5 správního řádu a ve smyslu § 114 stavebního zákona. Pokud je v řízení účastníkem podána námitka občanskoprávního charakteru, SÚ se má nejprve pokusit o dohodu mezi účastníky řízení. SÚ porušil svou povinnost podle § 114 SZ.

Námitka: Navržená stavba je umístěna na místě stávající nepovolené stavby zpevněné plochy.

Stavební úřad se s námitkou vypořádal takto:

Účastníci namítají, že stavba se nachází na místě černé stavby zpevněné plochy. Toto tvrzení se zcela nezakládá na stavbě a pro toto své tvrzení, stejně jako pro mnoho dalších, neposkytli jediný důkaz. Zpevněná plocha je na místě samém od samého vzniku dřevozpracujícího areálu v roce 1993, která je v katastru nemovitostí vedena jako ostatní plocha jiná plocha. Toto tvrzení účastníků se tak zcela nezakládá na pravdě a jedná se o účelové nařčení na adresu stavebníka ve snaze dosáhnout zmaření jeho záměru.

Vypořádání námítky je zcela nedostatečné, neurčité. Je argumentováno v obecné rovině. Pokud jsou zpevněné plochy povolené a zkolaudované, měl SÚ uvést číslo jednací stavebního povolení a kolaudačního rozhodnutí. Jsou však vážné pochybnosti o tom, zda zpevněné plochy byly v existujícím rozsahu povoleny a kolaudovány a tedy, zda takovéto dokumenty existují. Tvrzení ÚS je tak neověřitelné, neprůkazné a rozhodnutí je jeho následkem neurčité, nejasné, nesrozumitelné. SÚ neuvedl řádné důvody výroku rozhodnutí, neuvedl podklady pro jeho vydání, a porušil § 68 správního řádu. Stavební úřad nezjistil stav věci takovým způsobem, jak to vyžaduje § 3 správního řádu.

Námitka: Všechny uvedené skutečnosti a důkazy dostatečně zřejmě prokazují, že bez řádných a zásadních úprav nebude možné stavbu povolit. Ve stanovisku KHS je uvedeno, že provoz předmětné stavby má podstatný vliv na akustickou situaci obytné zástavby v okolí, neboť významně převyšuje hlukové pozadí. Navrhují, aby stavební úřad vyzval stavebníka k doplnění projektové dokumentace o taková protihluková opatření, která opravdu zajistí řádné snížení hluku a zachování kvality bydlení. Například o obestavění stavby (zařízení) jednoduchou ocelovou halou. Jsou naprosto nedostatečné jakékoli dodatečné montáže různých tlumičů na zařízení, které je značným zdrojem hluku a je umístěno na volné ploše.

SÚ se s námitkou nevypořádal. SÚ opomněl před vydáním rozhodnutí učinit úkon dle § 5 správního řádu a ve smyslu § 114 stavebního zákona. Pokud je v řízení účastníkem podána námitka občanskoprávního charakteru, SÚ se má nejprve pokusit o dohodu mezi účastníky řízení. SÚ porušil svou povinnost podle § 114 SZ. V rámci přípravy stavby musí každý, kdo navrhuje novou stavbu dbát požadavků uvedených v § 90 stavebního zákona a být šetrný k zájmům vlastníků sousedních pozemků a staveb. Při plnění povinností podle § 152 odst. 1 stavebního zákona musí mít stavebník na zřeteli zejména ochranu života a zdraví osob nebo zvířat, ochranu životního prostředí a majetku, i šetrnost k sousedství. V právních předpisech je používáno termínu šetrnost ve smyslu brát zřetel, ohledy na něco nebo na někoho. Šetrnost k sousedství ve smyslu § 152 odst. 1 (resp. § 76 odst. 2) stavebního zákona nespočívá jen v dodržování právních a technických předpisů nebo technických norem při přípravě a provádění stavby, ale také ve slušném, seriózním jednání stavebníka vůči sousedům. Lze ho také chápat jako morální jednání, které bere v úvahu i potřeby a zájmy druhých osob, nikoli pouze stavebníka. Stavební zákon zde obsahuje zásady, z nichž vychází i soukromé právo - nikomu neškodit (neminem laedere), zdržet se jednání, které by nad míru přiměřenou poměrům obtěžovalo jiného. Naplnění obsahu pojmu šetrnost k sousedství je proto třeba hledat v každém jednotlivém úkonu stavebníka. Již při přípravě stavby je nutné brát v úvahu

komplicace, které mohou vzniknout vlastníkům a jiným uživatelům sousedních pozemků a staveb v důsledku plánované výstavby. Stavebník by měl při navrhování zvažovat nejen výhodnost řešení ze svého hlediska, ale také nevýhody a problémy, které vzniknou sousedům a nestavět na jejich úkor.

Námitka: Výraznou imisí i hlukovou zátěží pro obytnou zástavbu představuje navážení dřevní hmoty do areálu. Tyto aspekty ani hluková studie, ani měření hluku ani KHS neposuzovala. Dojde ke zvýšení zátěže ovzduší a hlukové zátěže nepřetržitým provozem obou staveb oproti dosavadnímu sezónnímu provozu. Stavba nesplňuje požadavky životního prostředí, hygienické a na zachování kvality prostředí. Součástí stavby nejsou žádná opatření na zmírnění jejího negativního vlivu na okolní bytovou zástavbu.

SÚ se s touto nevypořádal a zatížil rozhodnutí právní vadou. Nikde v dokumentech, ani v měření z 4. 9. 2014, není zohledněn hluk či emise zplodin, vznikajících při navážení dřevní hmoty do areálu. Tato činnost je po zkušenostech z ročního zkušebního provozu rovněž pro účastníky řízení velmi obtěžující.

Námitka: Stavba není v souladu s územním plánem.

Stavební úřad se s námitkou vypořádal takto:

Účastníci řízení tvrdí, že záměr je v rozporu s platným územním plánem města Jevíčko. Toto také není pravda. Záměr se nachází ve stávající "průmyslové zóně" označené v územním plánu města Jevíčko jako plocha VL. V této ploše je nepřipustné využití pouze: bydlení kromě bytů služebních, individuální rekreace, občanská vybavenost kromě uvedené jako přípustné, stavby hutního, slévárenského, chemického a papírenského průmyslu, bioplynové stanice, a stavby pro zemědělskou výrobu, které mohou být zdrojem zápachu. V tomto výčtu nepřipustného využití nikde nefigurují výrobky plnící funkci stavby, které jsou předmětem tohoto řízení a budou stávající kotelnu - stavbu technického vybavení - zásobovat palivem, a lze proto konstatovat, že záměr je v souladu s platným územním plánem Města Jevíčko.

SÚ se dostatečně nezabýval otázkou, že stavba je prakticky stavbou pro výrobu elektrické energie - stavbou pro energetiku. Tyto stavby nejsou v ploše připuštěny. Vzhledem k regulativům územního plánu nelze argumentovat negativním výčtem nepřipustných staveb, který je příkladný a demonstrativní, tedy neúplný. Při posuzování souladu stavby s územním plánem musí SÚ stavbu porovnat především s hlavním využitím - zde jsou hlavním využitím areálu lehkého průmyslu, negativní vliv nad přípustnou mez nepřekračuje hranice areálu. Jelikož stanovisko KHS s odkazem na hlukovou studii jasně deklarovalo nárůst hluku nad povolený limit mimo areál (v chráněných prostorech staveb bydlení), nelze předmětnou stavbu vyhodnotit, že je v souladu s územním plánem. Ani měření ze 4. 9. 2014 nedokazuje splnění této podmínky. Naopak, místo měření č. 3 tohoto měření vykazuje překročení negativního vlivu nad přípustnou mez přes hranice areálu.

Stavby bydlení je dle územního plánu možné stavět na celé ploše zahrad blízkých rodinných domů a rovněž na ploše Z 14 se schváleným využitím SK - PLOCHY SMÍŠENÉ OBYTNÉ – KOMERČNÍ. Plochy smíšené obytné – pro komerční obslužnou sféru a nerušící výrobní činnosti s možnou příměsí bydlení včetně přechodného ubytování. V regulativech této plochy (sousedící s areálem předmětné stavby) je podmíněně přípustné využití v ploše Z14 objekty rodinného bydlení, které jsou podmíněny tím, že bude ověřeno dodržení hygienických limitů hluku ve smyslu NV č. 272/2011 Sb. o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ze stávající výrobní plochy VL před zastavěním vymezené lokality Z14 z důvodu ochrany navržené bytové zástavby v této ploše. Samotná plocha VL, ve které se povolovaná stavba nachází, má stanoven regulativ- negativní vliv nad přípustnou mez nepřekračuje hranice areálu.

Pro nové stavby pro bydlení je tedy stanovena podmínka (regulativ), že při povolování těchto staveb bude ověřeno, zda v chráněném prostoru této nové stavby není hluk ze stávajícího areálu nadlimitní. Pokud by tomu tak bylo, nebude nová stavba pro bydlení v ploše Z14 (VL) povolena. Naopak při povolování nových staveb v ploše VL (ve výrobním areálu) bude prověřeno, že nadlimitní hluk (i další vlivy) nepřekračují hranice areálu. Pokud by na hranicích areálu byl naměřen hluk nadlimitní, novou stavbu v areálu by nebylo možné povolit. Územní plán na jedné straně chrání majitele stávajícího výrobního areálu proti výstavbě nových staveb bydlení, které by byly v budoucnu příčinou stížností na hluk ze stávající výroby, na druhou stranu chrání majitele pozemků v ploše Z14 proti tomu, aby nové stavby ve výrobním areálu nemohly znemožnit využití pozemků k účelu určenému územním plánem.

Hluk z nových staveb v areálu by totiž znamenal (a v současné době díky předmětné stavbě znamená) nový limit v území pro povolení staveb bydlení na ploše SK PLOCHY SMÍŠENÉ OBYTNÉ – KOMERČNÍ, které s plochou VL – tedy stávajícím výrobním areálem sousedí a znamená pravděpodobně i limit na zahradách domů ulice Okružní III.

Tento limit je však v rozporu s územním plánem. Město Jevíčko, vědomo si stávajících problémů v území stanovilo v územním plánu přísnější podmínky pro stavby povolované v předmětném areálu. Hluk ze stavby je tedy třeba měřit a prokazovat v rámci povolení stavby nikoli v chráněném prostoru existujících staveb, ale už na hranici výrobního areálu – plochy VL. Stavební úřad při povolení stavby zcela pominul závazné ustanovení územního plánu.

Stavební úřad vůbec neposoudil dodatečně povolovanou stavbu se všemi regulativy územního plánu – zde s hlavním využitím a porušil hrubým způsobem stavební zákon.

Námítka: Postup opakovaného stavebního řízení, který zvolil stavební úřad, není správný. Je třeba vést samostatné územní řízení.

Stavební úřad se s námitkou vypořádal takto:

Velký okruh účastníků řízení vyměřil stavební úřad s ohledem k tomu, aby byl zahrnut raději větší než menší okruh možných vlastníků nemovitostí v okolí stavby, kteří by mohli být povolením stavby dotčeni. K tomu přikročil také proto, že stavební zákon nezná pojem opakovaného územního řízení, na stavbu není možné použít ustanovení § 94 odst. 5, protože stavba se dále nepovolovala, a stavba na místě samém již byla dokončena. Muselo se tedy postupovat dle paragrafů upravujících odstraňování staveb. Stavební úřad byl proto nucen postupovat dle § 129 odst. 5 s tím, že za účastníky vzal všechny vlastníky nemovitostí, kteří by mohli být účastníky územního řízení, aby mohli v tomto řízení uplatnit své námitky. To, že stavební úřad neumožnil těmto účastníkům řízení vyjádřit své námitky či připomínky ke stavbě před vydáním územního souhlasu, bylo důvodem pro zrušení územního souhlasu, kterým stavební úřad tímto rozhodnutím povolovanou stavbu 6.11.2013 umístil. Stavební úřad účastníkům tuto možnost poskytl v tomto řízení, aby nedostatek, který mu byl po vydání územního souhlasu dne 6.11.2013, napravil. Z těchto důvodů jsou všechny námitky, týkající se způsobu vedeného řízení a druhu podávaných námitek, bezpředmětné.

Stavební úřad je povinen projednat záměr v opakovaném stavebním řízení dle § 129 odst. 5, kdy postupuje podle § 109-115. Pouze v případě, že stavba nebude v opakovaném stavebním řízení povolena, stavbu nařídí bez předchozího řízení odstranit. Ze strany účastníků řízení jde vlastně o nabádání k protizákonnému postupu stavebního úřadu. Pracovník stavebního úřadu, konkrétně Bc. Jindřich Beneš, byl před zahájením řízení svůj postup osobně konzultovat u svého odvolacího orgánu na Krajském úřadě v Pardubicích, odboru majetkovém, stavebním řádu a investic. Výsledkem tohoto jednání byl závěr, že jelikož stavba je již dokončena, stavební povolení ani ohlášení se nevzdává (jde o výrobky plnící funkci stavby), jde o případ uvedený v § 129 odst. 1 písm. e) a je třeba postupovat dle tohoto paragrafu, odst. 5 s tím, že bude vzat okruh účastníků větší, než jaký připouští § 109 stavebního zákona, že lhůta pro projednání záměru bude stanovena s přihlédnutím k územnímu řízení (nejdříve za 15 dní od doručení oznámení zahájení řízení bude provedeno ústní jednání), a že stavební úřad projedná i ty námitky, které by jinak mohly být vzneseny pouze v územním řízení. Projednávání námitek, které měly být uplatněny v územním řízení, ve stavebním řízení nemůže být vadou řízení, která by způsobila jeho protizákonnost. Pouze jde o složitější práci stavebního úřadu, který se s nimi v tomto řízení vypořádá. Také je třeba vzít v potaz, že téměř všechny námitky jsou směřovány do umístění stavby a nikoli pro její povolení.

SÚ se velmi svérázným způsobem vypořádal s námitkou proti procesnímu postupu, stanovení okruhu účastníků a okruhu přípustných námitek. Důvody a okolnosti, které vedly stavební úřad k tomu, že zvolil právě tento způsob vedení řízení, budou předmětem jiných podání. Z rozhodnutí se nicméně není možné vůbec dozvědět, jaký konkrétní okruh účastníků (konkrétně Bc. Jindřich Beneš) tedy vlastně určil, a proč. Výraz „raději větší než menší okruh“ je pro účastníka řízení nesrozumitelný. Nicméně lze mít důvodně za to, že takto vymezený okruh účastníků je neurčitý a nejasný. Stejnou vadou pak trpí i celé rozhodnutí.

Odůvodnění SÚ – „*Stavební úřad byl proto nucen postupovat dle § 129 odst. 5 s tím, že za účastníky vzal všechny vlastníky nemovitostí, kteří by mohli být účastníky územního řízení, aby mohli v tomto řízení uplatnit své námítky*“ – je absolutně nesrozumitelné. Z rozhodnutí se nedozvídáme, proč, nebo z jakého konkrétního důvodu vede SÚ stavební řízení a okruh účastníků stanoví jako v územním řízení, když správné by bylo vést řádné územní řízení, které dosud neproběhlo, ač proběhnout mělo. Ve stavebním řízení (i opakovaném stavebním řízení) je pak okruh účastníků dán v § 109 SZ. Ustanovení § 129 odst. 5 je striktní: „*V opakovaném stavebním řízení postupuje stavební úřad podle § 109 až 115.*“ Není zde žádný prostor pro uvážení správního orgánu, zda při stanovení okruhu účastníků postupovat podle § 85 SZ, či zda okruh účastníků stanovit podle správního řádu.

Odůvodnění SÚ – „*na stavbu není možné použít ustanovení § 94 odst. 5, protože stavba se dále nepovolovala, a stavba na místě samém již byla dokončena*“ – je pak absolutně zmatené a nedává vůbec smysl. Není jasné, proč a jak vlastně myslí SÚ předešlý text. Jak jím odůvodňuje svůj postup. Pokud jím chce dokázat, že územní řízení už nelze vést, protože nastalá situace nesplňuje § 94 odst. 5, pak nepochopil smysl tohoto ustanovení. Tento paragraf uvádí situaci, kdy bylo nejprve vydáno územní rozhodnutí a poté i stavební povolení. To je základní předpoklad pro použití § 94 odst. 5 SZ. V případě, že následně soud zrušil územní rozhodnutí a stavební povolení zůstalo v platnosti, pak se znovu již územní rozhodnutí nevydává. V našem případě však žádné územní rozhodnutí ani stavební povolení nebylo vydáno. Žádné rozhodnutí pro stavbu neexistuje. Proto – ano – lze souhlasit se SÚ, že § 94 odst. 5 se na náš případ nepoužije. Ale to má za důsledek pouze a právě to, že neplatí „*zákaz*“ vedení nového územního rozhodnutí. Tento fakt však nijak neodůvodňuje použití institutu opakovaného stavebního řízení. Právě naopak, je třeba provést řádné územní řízení. SÚ se s námitkou řádně a srozumitelně nevypořádal, neuvedl žádné konkrétní a srozumitelné důvody pro její zamítnutí.

Současně s odvoláním proti rozhodnutí podávám odvolání i proti stanovisku KHS ze dne 16. 6. 2015, č.j. KHSPA 07255/2015/HOK-Sy, které je v rozporu s právními předpisy.

Požaduji zrušení tohoto závazného stanoviska pro jeho nezákonnost. KHS měla jako podklad pro vydání svého stanoviska doložen protokol z měření ze dne 4. 6. 2014, který tvrdí, že k překračování hygienických limitů nedochází. Protokol však vykazuje vady a proto nemůže být relevantním podkladem pro vydání stanoviska. KHS jako odborný orgán státní správy měla vady měření hluku identifikovat a neměla je přijmout jako podklad pro své stanovisko. Z protokolu je například zřejmé, že posuzovaný areál v době měření nebyl celý v provozu. Povolovaná stavba obsahuje mimo jiné deskový výměník, dopravní cesty paliva, třídič, recirkulační ventilátor, odpopelnění kotle. V protokolu je uvedeno, že z těchto zařízení byla v provozu pouze dopravní cesta. Ani vlastní provoz výrobního areálu nebyl v provozu kompletní. Dle protokolu byla v provozu pouze sušárna dřeva a odsávání. Zvolená místa měření nejsou pro problém hluku relevantní. Hluková studie přiložená k žádosti o vydání územního souhlasu obsahuje stanovení míst, kde se předpokládá nejvyšší úroveň hluku (domy č.p. 205 a 206). Tato místa jsou odlišná od míst, kde byl hluk skutečně měřen. Navíc žádné místo měření neleželo v chráněném venkovním prostoru staveb. Příznává to i vlastní protokol. Měření přitom bylo naplánováno dlouho předem, stavební úřad povoloval na tyto dny zkušební provoz a investor měl dostatek času zajistit přístup na pozemky. Místo toho došlo k měření na jiných místech a údaje byly dopočítány. Do posouzení úrovně hluku nebyla započítána korekce na hluk obsahující tónovou složku, i když hluk z areálu tuto složku obsahuje. V protokolu je uvedeno, že „*tónové složky ve frekvenčním pásmu 500 Hz byly výrazně zatlumeny*“. Není uvedeno, jak a čím byly zatlumeny. Je tedy zřejmé, že hluk ze stavby tónovou složku obsahuje. Měření nebylo provedeno v noční době. Vlastní měření hluku a protokol z něj lze považovat za nesprávný. KHS se tímto faktem vůbec nezabývala, neprovedla pravděpodobně žádné prověření správnosti měření hluku a neidentifikovala chyby, pravděpodobný tendenční postup a nejasnosti okolností měření. KHS nezjistila stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a porušila zákonné ustanovení správního řádu. Žádný z pracovníků KHS nebyl přítomen při tak důležitém měření, ovlivňujícím život a zdraví mnoha obyvatel.

Stavební úřad na závěr rozhodnutí uvedl: „Ostatně závěr, že by stavbu nešlo povolit, nevyslovili Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ani Nejvyšší soud v Brně (sic!), kteří prověřovali dnes již zrušený územní souhlas pro umístění povolované stavby. Hlavním důvodem bylo to, že dotčené osoby (vlastníci nemovitostí) neměli možnost hájit své zájmy, jelikož mohli být stavbou dotčeni. V tomto řízení tuto možnost již měli a své zájmy tak hájili. Dalším důvodem byla skutečnost, že stavba opravdu splní limitní hodnoty hluku. Dnes je již prokázáno, že tento limit stavba splňuje (ona sama ani není hlavním původcem hluku, nýbrž tuto zásobuje přísunem paliva). Odpadly tedy důvody, které by bránili povolení stavby.“

K tomu lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu k předmětné stavbě, kde je v odstavci 18 uvedeno: „...U stavby, jež podle hlukové studie svými účinky pravděpodobně způsobí překračování hygienického limitu pro hluk v okolních chráněných prostorech, **není umístění možné vůbec**. I u stavby, u níž se překročení těchto limitů nepředpokládá, je ale v řádném územním řízení nutno zvážit na základě případných občanskoprávních námitek sousedů (srov. § 89 odst. 6 in fine stavebního zákona), zda užívání stavby nebude zatěžovat okolí **v míře nepřiměřené místním poměrům a podstatně tak omezovat užívání okolních pozemků** (srov. § 1013 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník).“ SÚ argumentuje nepravdivě o obsahu rozsudku NSS.

Závěrem lze shrnout, že SÚ nepochopil smysl stavebního řízení a vede je pouze formálně, aby napravil své pochybení z roku 2013. Rozhodnutí je proto nezákonné, nepřesvědčivé, neurčité, nejasné. Je založeno na mylných předpokladech a důkazech. Stavební úřad v mnoha ohledech porušil stavební zákon a správní řád a to takovým hrubým způsobem, že rozhodnutí je nutné zrušit.

Irena Řehořová
Na Rybníku 815
Jevíčko

Krajský úřad v Pardubicích
odbor majetkový a stavebního řádu
Komenského náměstí 125
532 11 Pardubice

24. 07. 2015

OVUP/4044/B15

61

10:32

V Jevíčku 1. 7. 2015

Odvolání.

Odvolávám se jako účastník řízení proti stavebnímu povolení pro stavbu nazvanou Umístění výrobků plnicích funkcí stavby, včetně základových konstrukcí pro ně (deskový výměník, dopravní cesty paliva, třídíč, recirkulační ventilátor, odpopelnění kotle), vydaném Městským úřadem Jevíčko, odborem výstavby a územního plánování (SU) pod č. j. OVUP5754/2013-226/B, ze dne 24. 6. 2015. Proti tomuto rozhodnutí se odvolávám v plném rozsahu. Navrhuji, aby odvolací správní orgán postupem podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu rozhodnutí zrušil a vrátil věc správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání, případně aby podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.

Výčet rozporů rozhodnutí s právními předpisy, nesprávností rozhodnutí a řízení, jež mu předcházelo:

Lze shrnout, že stavební úřad opírá své rozhodnutí především o několik svých tvrzení, někdy spíše nepodložených domněnek (text kurzívou), které však trpí věcnými i právními vadami:

SÚ v rozhodnutí uvedl: *Dne 6.11.2013 podal stavebník žádost o vydání územního souhlasu na výše uvedenou stavbu, na základě kterého mu byl vydán dne 6.11.2013 pod č.j. OVUP 5754/2013-226/B územní souhlas vydán. Tento územní souhlas byl Odborem výstavby a územního plánování Městského úřadu v Jevíčku dne 15. 5. 2015 na příkaz Krajského soudu v Hradci králové - pobočka v Pardubicích, zrušen.*

A dále: *Za žádost se v opakovaném stavebním řízení dle § 129 odst. 5 stavebního zákona považuje žádost o vydání územního souhlasu, a proto bylo dne 15. 5. 2015 také zahájeno opakované stavební řízení.*

Podle § 129 odst. 1 písm. e) - stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku nebo stavebníkovi stavby **prováděné nebo provedené** podle rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem, které bylo pravomocně zrušeno v přezkumném řízení nebo rozhodnutím soudu a stavba nebyla povolena v opakovaném stavebním řízení.

Podle odstavce 5 téhož § - u stavby podle odstavce 1 písm. e) vede stavební úřad opakované **stavební řízení**. Za žádost se pro tento účel považuje žádost nebo podání, k nimž bylo dle stavebního zákona vydáno následně zrušené rozhodnutí nebo opatření. **V opakovaném stavebním řízení postupuje stavební úřad podle § 109 až 115**; doplnění podkladů požaduje pouze v rozsahu nezbytném pro opakované projednání stavby. Lhůta pro vydání rozhodnutí začíná běžet dnem následujícím po nabytí právní moci zrušujícího rozhodnutí. Nebude-li v opakovaném stavebním řízení stavba povolena, stavební úřad bez předchozího řízení rozhodnutím nařídí odstranění stavby.

SÚ postupoval procesně nesprávně. Ustanovení § 129 odst. 1 písm. e) nelze použít pro daný případ. Předmětné stavbě nebylo zrušeno opatření pro **provádění**, ale pro její **umístění**. Územní souhlas je opatřením, kterým se stavba umísťuje, nikoli povoluje. Územní souhlas je opatření podle části třetí SZ – územní plánování. Naproti tomu § 129 je součástí části čtvrté SZ – stavební řád. Procesní postupy a podmínky řízení jsou v obou částech upraveny odlišně a nelze postup podle části čtvrté aplikovat na řízení podle části třetí. Územní rozhodování a povolování staveb mají také naprosto rozdílně upraveny téměř všechny aspekty řízení - okruhy účastníků řízení, okruh námitek, dokumentaci atd.

Pro daný případ nelze argumentovat ve smyslu, že v případě výrobků plnicích funkcí stavby, územním souhlasem se stavba zároveň povoluje. Nic takového není pravda. Nic takového zákon neuvádí. Pro výrobky plnicí funkce stavby v souladu s § 96 odst. 1 - Místo územního rozhodnutí stavební úřad vydá územní souhlas. Tím je stavba umístěna.

Podle § 103 odst. 1, výrobky plnicí funkce stavby stavební povolení ani ohlášení stavebního úřadu **nevyžadují**. Výraz „nevyžaduje“ není totožný s výrazem „nepovoluje se“. Výrobky nelze povolovat. Ani v opakovaném stavebním řízení. Užitím § 129 odst. 1 písm. e) v tomto případě by byl porušen § 103.

Na daný případ totiž nelze aplikovat ani § 94 odst. 5, který praví - dojde-li ke zrušení územního rozhodnutí **po povolení stavby**, územní rozhodnutí se již nevydává. V daném případě žádné povolení stavby nebylo vydáno. Toto ustanovení je pak ve zjevném souladu s § 129 odst. 1 písm. e), podle kterého se vede opakované **stavební řízení**. Výsledkem tohoto řízení je pak **stavební povolení**. Stavební povolení se však pro výrobky plnící funkci stavby nevydává.

Z výše uvedených ustanovení SZ je zřejmé, že v případě zrušeného územního souhlasu (územního rozhodnutí), pokud stavba následně nebyla povolena, je možné takovou stavbu znovu zlegalizovat pouze provedením územního řízení.

Použitím jiného postupu byl stavební zákon hrubě porušen ve svých základních principech, stejně jako správní řád, podle kterého správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, které jsou součástí právního řádu. Správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena.

Stavební úřad postupem podle § 129 porušil zásadu zákazu zneužití správního uvážení - § 2 odst. 2 SŘ.

SÚ dále uvedl: *Stavební úřad postupoval v souladu s § 129 odst. 1 písm. e) a odst. 5 a oznámil zahájení opakovaného stavebního řízení známým účastníkům řízení a dotčeným orgánům. Za účastníky řízení byli vzati majitelé okolních pozemků a staveb na nich i v poměrně velké vzdálenosti od místa stavby, kteří by mohli být povolovanou stavbou dotčeni.*

SÚ v rozhodnutí ale nikde neuvádí, **jaký** konkrétně stanovil okruh účastníků do řízení a **jak** jej stanovil. Jakými konkrétními úvahami byl veden. Proč stanovil jako účastníky řízení právě a jen ty majitele pozemků a staveb, které uvedl v závěru oznámení. V rozhodnutí SÚ uvedl pouze obecnou, neurčitou a nesrozumitelnou informaci, že za účastníky vzal (sic!) majitele okolních pozemků i v poměrně velké vzdálenosti od místa stavby, ale nedozvídáme se, co je to velká vzdálenost. Dále SÚ sděluje informaci, že tito „poměrně velmi vzdálení“ účastníci, by mohli být stavbou dotčeni. V rozhodnutí ale není uvedeno, čím a jak by mohli být dotčeni, když navíc dále v textu SÚ bagatelizuje každou námitku účastníků o tom, jaký negativní vliv má stavba na jejich pozemky a stavby. Rozhodnutí je nejasné, nesrozumitelné, nepřezkoumatelné. SÚ neuvedl žádné důvody výroku rozhodnutí, neuvedl podklady pro jeho vydání ve smyslu okruhu účastníků řízení, a porušil § 68 správního řádu.

SÚ dále uvedl: *Stavební úřad v provedeném opakovaném stavebním řízení přezkoumal předloženou žádost z hledisek uvedených v § 111 stavebního zákona s přihlédnutím k § 90 stavebního zákona, jelikož se jedná o stavbu, pro jejíž provedení je třeba získat územní souhlas případně územní rozhodnutí, projednal ji s účastníky řízení a s dotčenými orgány a zjistil, že jejím uskutečněním nebo užíváním nejsou ohroženy zájmy chráněné stavebním zákonem, předpisy vydanými k jeho provedení a zvláštními předpisy.*

Stavební úřad porušil stavební zákon, když uvedl, že žádost přezkoumal s přihlédnutím k § 90 SZ, protože v řízení podle § 129 odst. 5 - v opakovaném stavebním řízení postupuje stavební úřad podle § 109 až 115. Není zde uvedeno nic o § 90 SZ. Posuzování podle § 111 a podle § 90 SZ jsou diametrálně odlišná. SÚ v rozhodnutí neuvádí jasný a srozumitelný důvod, proč posuzoval žádost podle § 111 s přihlédnutím k § 90 SZ. Důvod – „jelikož se jedná o stavbu, pro jejíž provedení je třeba získat územní souhlas případně územní rozhodnutí“ je důvodem pro vedení řízení v režimu územního řízení a ne stavebního řízení. SÚ si v rozhodnutí sám odporuje, rozhodnutí je vnitřně rozporné. Dále je zjevné, že výše uvedený text rozhodnutí je obecný, nevypovídá nic o tom, jak konkrétně posoudil SÚ jednotlivé podmínky obou paragrafů a jak konkrétně zjistil, že užíváním stavby nejsou ohroženy zájmy chráněné stavebním zákonem a dalšími předpisy. Rozhodnutí je nejasné, nesrozumitelné, nepřezkoumatelné. SÚ neuvedl žádné důvody výroku rozhodnutí, neuvedl podklady pro jeho vydání, a porušil § 68 správního řádu. Stavební úřad postupem podle porušil zásadu zákazu zneužití správního uvážení - § 2 odst. 2 SŘ.

SÚ dále uvedl: *Projektová dokumentace stavby splňuje obecné požadavky na výstavbu s ohledem k tomu, že dle § 129 odst. 5 stavebního zákona v opakovaném stavebním řízení stavební úřad požaduje doplnění podkladů pouze v rozsahu nezbytném pro opakované projednání stavby. Jelikož se jedná o stavby výrobků plnících funkci stavby, které jsou již k dnešnímu dni zcela dokončeny, bylo by bezpředmětné stavebníka vyzývat k doplnění projektové dokumentace na tyto výrobky. Stavební úřad v průběhu řízení neshledal důvody, které by bránily povolení stavby.*

Z rozhodnutí se nelze dozvědět, jak může projektová dokumentace splnit požadavky na výstavbu, když k žádosti nebyla žádná dokumentace přiložena, ani se ve spise nenalézá. Ve spise se nalézá pouze nedostatečný popis záměru a jeden situační nepřehledný výkres. Tvrzení SÚ je nepravdivé. Pro opakované projednání stavby ani pro územní řízení podklady ze spisu nepostačují. I když se jedná o výrobky plnící funkci stavby, jedná se o poměrně rozsáhlou a složitou stavbu a pro její posouzení je nutné zpracovat příslušnou dokumentaci. Bez dokumentace alespoň pro územní řízení není možné stavbu ze strany účastníka řízení posoudit, orientovat se v ní. SÚ se nevypořádal s námitkou.

K vypořádání jednotlivých námitek:

Námítka: Dokumentace není zpracována oprávněnou osobou dle § 110, odst. 2, písm. b). Záměr tak, jak je prezentován žadatelem, by při dodržení zákonného postupu nemusel vyžadovat vypracování projektu pro ohlášení či povolení stavby, ale vyžaduje provedení územního řízení a tedy také vypracování projektu pro územní řízení. Takový projekt může zpracovat pouze oprávněná osoba. V podkladech ve spisu se však nachází pouze popis a jeden situační náčrt, které nejsou vypracovány oprávněnou osobou. Dokumentace není zpracována řádně dle § 110, odst. 2 písm. b) a odst. 5. Podle § 129 odst. 5 - U stavby podle § 129 odst. 1 písm. e) vede stavební úřad opakované stavební řízení. Za žádost se pro tento účel považuje žádost nebo podání, k nimž bylo dle stavebního zákona vydáno následně zrušené rozhodnutí nebo opatření. V opakovaném stavebním řízení postupuje stavební úřad podle § 109 až 115; doplnění podkladů požaduje pouze v rozsahu nezbytném pro opakované projednání stavby. Dokumentace stavby však nebyla vypracována žádná. Podklady, které žadatel předložil v roce 2013 k žádosti o územní souhlas a které se jediné dosud ve spise nalézají, nepostačí ani pro vydání územního souhlasu. Tyto podklady jsou (situační výkres a popis) nedostatečné jak pro projednání záměru v řádném územním řízení, které se díky protizákonnému postupu stavebního úřadu nekonalo, tak i pro projednání v opakovaném stavebním řízení. **Z podkladů nelze s jistotou zjistit údaje důležité pro posouzení stavby a též pro podání případných námitek či připomínek.** Podklady nejsou zpracovány v rozsahu nezbytném pro opakované projednání stavby. Pro řádné posouzení stavby a tím i řádné projednání je nutné zpracovat řádnou dokumentaci. **Prohlídka stavby na místě nemůže nahradit projektovou dokumentaci. Účastníci řízení nebudou moci na místě zjistit všechny aspekty stavby, řádně je posoudit a podat případné připomínky.** Jedná se o poměrně složitou stavbu, skládající se z mnoha komponentů. Rovněž účinky stavby na okolí budou v několika rovinách a každý z nich je nutné řádně a podrobně prověřit. **Připomínky lze dle stavebního úřadu podat nejpozději na ústním jednání a to vzhledem ke složitosti a rozsahu stavby není bez předchozího prostudování dokumentace vůbec možné. Dokumentace není zpracována v souladu s vyhláškou č. 499/2006 Sb. Návrh tak nemohu vůbec řádně posoudit a podat k němu všechny případné námitky nebo připomínky.**

Stavební úřad se s námitkou vypořádal takto:

Účastníci svými námitkami napadají dokumentaci stavby. Jak již stavební úřad několikrát uváděl výše, jde o výrobky plnící funkci stavby, pro jejichž umístění by v určitých situacích postačil územní souhlas. Stavební úřad při vydání dnes již zrušeného územního souhlasu na výše povolovanou stavbu měl k dispozici situační výkres, jednoduchý technický popis stavby a požárně bezpečnostní řešení stavby. § 129 odst. 5 stavebního zákona uvádí, že stavební úřad požaduje doplnění podkladů pouze v rozsahu nezbytném pro opakované projednání stavby. Jelikož je stavba dokončena (výrobky osazeny), byl změřen hluk z jejího provozu při souběhu s provozem stavby "hlavní", kterým se prokázalo dodržení hlukových limitů, nebylo třeba v minulosti předložené podklady, včetně projektové dokumentace doplňovat. Toto by zcela postrádalo smysl. Tato záležitost byla také předmětem porady u odvolacího orgánu a byl vyvozen stejný závěr, jaký stavební úřad v předcházející větě uvedl. Z těchto důvodů jsou námitky směřující do dokumentace povolované stavby a do způsobu řízení zcela bezpředmětné.

Ve skutečnosti se stavební úřad s námitkou nevypořádal. Územní souhlas na stavbu byl zrušen právě proto, že na stavbu je nutné vést územní řízení. Bylo tedy nutné od počátku k žádosti přiložit dokumentaci pro územní řízení. Tvrzení, že na stavbu by v určitých situacích postačil územní souhlas, je nekonkrétní, nejasné. Není zřejmé, o jaké určité situace se jedná. Podmiňovací způsob pak je důkazem naprosté zmatenosti argumentace SÚ. Navíc v rozsudku NSS je jasně uvedeno, že na stavbu v žádném případě není možné použít institut územního souhlasu. To, že stavba je dokončena, není důvod, aby pro nové řádné projednání stavby neměla být vyhotovena řádná dokumentace, kterou SZ předepisuje. Stavba byla totiž provedena a dokončena v rozporu se zákonem, na základě protizákonného postupu SÚ a na základě jím vydaného nezákonného opatření. Nelze připustit, aby podklady, které SÚ použil ke své nezákonné činnosti, nyní obhajoval, s odůvodněním, že se jedná o rozsah dostatečný pro nové a řádné posouzení stavby v novém řízení. Navíc není ani jasné a SÚ to neuvádí, proč jsou podklady dostatečné. Argumentace měřením hluku, které se ve spise vůbec nenalézá, je naprosto scestná. S měřením hluku účastník řízení

seznámen nebyl, není součástí dokumentace nebo podkladů spisu pro dodatečnou legalizaci stavby. Rozhoduje SÚ, který musí své rozhodnutí opřít o jasné, srozumitelné a přesvědčivé důkazy a musí se podrobně zabývat a vyprávět s každou námitkou. To se zjevně nestalo. SÚ se nezabýval částí námitky uvedené tučně výše v textu. Jeho tvrzení je tak neověřitelné, neprůkazné a rozhodnutí je jeho následkem neurčitě, nejasné, nesrozumitelné, nepřezkoumatelné. SÚ neuvedl řádné důvody výroku rozhodnutí, neuvedl podklady pro jeho vydání, a porušil § 68 správního řádu.

Námítka: Namítám, že záměr je takovým zdrojem hluku, kdy ve spojení s již existujícím hlukem ze stávajících staveb a zařízení dojde při jejím užívání k překročení hygienického limitu hluku. Podle stanoviska k územnímu souhlasu ze dne 4. listopadu 2013, č.j. KHSPA 15313/2013/HP-Sy. V citovaném závazném stanovisku se uvádí: Projektová dokumentace byla doplněna hlukovou studií, kde projektant dokazuje, že bez realizace protihlukových opatření nelze dodržet ustanovení § 30 zákona č. 258/2000 Sb. a nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, v chráněném venkovním prostoru okolní obytné zástavby. Jak stavba nové technologie výroby elektrické energie povolena veřejnoprávní smlouvou, tak i tato nová stavba, která je nedílnou součástí technologie, obsahují zdroje hluku většinou umístěných na volných otevřených plochách a při souběhu těchto technologií včetně zásobování palivem a stávající výrobou v areálu lze předpokládat překročení limitů hluku. Proto KHS požaduje zkušební provoz a až po doložení výsledků měření hluku, které prokáží splnění ustanovení zákona, lze stavbu uvést do trvalého provozu. Jako důkaz do řízení podávám výsledky z měření hluku. Majitelé okolních domů objednali na své náklady nezávislé měření hluku, které provedl Zdravotní ústav Ostrava, příspěvková organizace MZ ČR. Toto měření proběhlo v noci ze dne 29.4.2014 na 30.4.2014, kdy předmětná stavba byla v provozu. Měřením bylo zjištěno několikanásobné překročení dovolených hygienických limitů. Jiné měření hluku ani hluková studie se ve spise týkajícím se předmětné stavby nenachází. Spis ani dokumentace stavby neobsahuje žádnou hlukovou studii, návrh je tedy v rozporu se závazným stanoviskem KHS, které se na hlukovou studii odvolává. Při nahlédnutí do spisu předmětné stavby se ve spise hluková studie nenacházela. Návrh společně s doklady a stanovisky je vnitřně rozporný, když některé dokumenty se na hlukovou studii odvolávají, avšak tato ve spise absentuje. Návrh tedy není možné řádně posoudit a vyjádřit se k němu. Návrh neobsahuje konkrétní protihluková opatření zpracovaná řádným způsobem ve formě projektové dokumentace podle vyhlášky č. 499/2006 Sb. Protihluková opatření není možné posoudit a vyjádřit se k nim. I kdyby byla hluková studie do spisu dodatečně doplněna, bez zpracování konkrétních protihlukových opatření do dokumentace stavby není možné stanovisko vydat.

Stavební úřad k tomu uvedl:

Stavba tímto rozhodnutím povolovaná není původcem žádných emisí týkajících se kouře, jak je v námitkách uvedeno. Jde pouze o výrobky plnící funkci stavby, které po zkompletování dokáží zásobovat stavbu „Mobilní technologická zařízení...” palivem. Jediným zdrojem emisí je tedy jiná stavba, než která je předmětem tohoto řízení. Nicméně stavební úřad se zabíral věcí i v těchto souvislostech, a zjistil, že stavba, která je původcem emisí, je řádně zkolaudována a dne 2.9.2014 na ni bylo vydáno rozhodnutí Krajským úřadem Pardubického kraje, odborem ŽP a zemědělství, povolení k provozu vyjmenovaného zdroje znečišťování ovzduší. Z těchto důvodů jsou veškeré námitky, směřující ke vzniku emisí z jedné či druhé stavby, zcela bezpředmětné.

Velmi podobné je tomu u údajného hluku, který má povolovaná stavba vydávat a tím zhoršovat kvalitu bydlení, snižovat ceny nemovitostí a navozovat jiné nežádoucí účinky, které účastníci namítají. Zpochybňují hlukovou studii, protokol o měření hluku, předložený ke kolaudaci stavby „Mobilní technologická zařízení...", stanoviska Krajské hygienické stanice. Zpochybňují vlastně vše, co prokazuje přípustnost stavby z pohledu dodržení hlukových limitů a tato svá tvrzení dokládají vlastním měřením, které si nechali sami na své náklady zpracovat a které všichni přikládají jako přílohu ke svým námitkám. K tomuto je třeba uvést, že žádný z účastníků ke svým námitkám žádný protokol o měření hluku nepřiložil. Tento omyl ze strany namítajících účastníků je způsoben tím, že svá podání (námitky) sami nevyhotovili a pouze podepsali něco, co jim bylo již hotové předloženo. Ze způsobu zpracování námitek je zřejmé, že je vypracovával velmi úzký okruh lidí. Nicméně tento protokol o měření hluku, na který se účastníci odvolávají, má stavební úřad k dispozici. Byl stavebnímu úřadu, pravděpodobně omylem, zaslán Krajským soudem v Hradci Králové, pobočkou v Pardubicích, při navrácení spisového materiálu po nabytí právní moci rozsudku, kterým nařizoval stavebnímu úřadu zrušit územní souhlasy na stavby „Mobilní technologická zařízení..." a „Umístění výrobků plnících funkci stavby...". V tomto protokolu o měření hluku nejsou naměřeny hodnoty několikanásobně vyšší, než je limit hluku pro chráněný venkovní prostor staveb pro noční dobu, jak je v námitkách lživě uvedeno, ale pouze o 9,4 dB více, než je daný limit. Je třeba ale zdůraznit, že toto měření bylo provedeno dne 29. 4. 2014 v době probíhajícího zkušebního provozu stavby „Mobilní technologická zařízení...". Tato stavba byla dne 23. 9. 2014 řádně zkolaudována a podkladem

tohoto úkonu byl protokol o měření hluku od stejné organizace, která vyhotovila první posudek, který prokázal dodržení limitů hluku v chráněném venkovním prostoru i v nočních hodinách. Zde je třeba mít na zřeteli, že během měření hluku byla v provozu i tímto rozhodnutím povolovaná kompletní stavba, protože jak účastníci zmiňují, jedna bez druhé by nemohla být v provozu. Účastníci tvrdí, že tento protokol o měření hluku je vadný, avšak neuvádějí, z jakého důvodu. Jde pouze o účelové tvrzení ve snaze znevážit veškeré důkazy o oprávněnosti povolované stavby. Jelikož měření hluku bylo podlimitní, souhlasila Krajská hygienická stanice s vydáním kolaudačního souhlasu na stavbu „Mobilní technologická zařízení...“ Jak už stavební úřad uvedl výše, při měření byla v provozu i tímto rozhodnutím povolovaná stavba a z tohoto důvodu má stavební úřad **nevyvratitelný důkaz, že provozem tímto rozhodnutím povolované stavby nebudou překročeny limity hluku jak v denní, tak v noční době a veškeré námitky vůči hluku z povolované stavby jsou tedy bezpředmětné.** Nehledě na to, že vůči "hlavní" stavbě je tato zdroj hluku velmi nepatrným. Všechny námitky, týkající se zvýšené hladiny hluku, jsou proto zcela neodůvodněné.

Ve spise není doložena hluková studie, protože ta je součástí jiného spisu. Jde o stavbu „Mobilní technologická zařízení...“. V tomto spise byla podkladem pro vydání obou, dnes již zrušených územních souhlasů na předmětné stavby, a podkladem při uzavření veřejnoprávní smlouvy o provedení stavby na stavbu „Mobilní technologická zařízení...“. Jelikož stavba tímto rozhodnutím povolána je již dokončena, za jejího chodu byl změřen hluk, který byl nižší, než jaký připouští normy, není třeba hlukovou studii do spisu z jiného spisu přemísťovat a už vůbec ne nějak upravovat. Hluková studie slouží jako podklad pro vydání rozhodnutí, kdy je třeba prověřit množství hluku produkovaného ze zamýšleného záměru. Jelikož v tomto konkrétním případě tohoto již není třeba (stavba je dokončena, v provozu splňuje hlukové limity, není třeba provádět nová protihluková opatření, navržená protihluková opatření již byla realizována), není předložení hlukové studie stavebním úřadem vyžadováno, jelikož tato by pozbyla svůj smysl. Z tohoto důvodu jsou všechny námitky účastníků, směřující na hlukovou studii ve spise scházející, bezpředmětné.

SÚ se snaží obhájit svůj nezákonný postup. Uvádí texty, které v námitce nejsou obsaženy, zabývá se komentováním toho, co mu komentovat nepřísluší, místo toho, aby řádně a v souladu se zákonem vedl řízení a vážně a seriózně se vypořádal s námitkami účastníků. Zaplétá se do spekulací co je a není zdrojem hluku a co je a není zdrojem emisí. Je podezření, že měření hluku ze dne 4. 9. 2014 je pochybné. O tomto měření nebyli účastníci informováni, i když se měl hluk měřit na jejich pozemcích. S výsledky měření nebyli účastníci řízení seznámeni, nenachází se ve spise. Měření, které do řízení dodali účastníci řízení, bylo provedeno řádně a za plného provozu. SÚ si protirečí, když uvádí součástí kterého spisu je hluková studie. Text rozhodnutí je zde naprosto zmatený a nesrozumitelný. SÚ zcela pomíjí a nevypořádává se s meritem námitky – a to tím, že stanovisko KHS ke stavbě se opírá o hlukovou studii, avšak hluková studie součástí dokumentace není. Proto účastníci se nemohou ke stavbě vyjádřit. Argumentováním měřením hluku, které bylo provedeno v souvislosti s jinou stavbou, je nepřipustné.

Námitka: Stanovisko KHS ze dne 4. listopadu 2013, č.j. KHSPA 15313/2013/HP-Sy je v rozporu s právními předpisy. Současně s námitkami ke stavbě podávám námitky i k tomuto stanovisku. Požaduji jeho zrušení. Nezákonnost závazného stanoviska spatřuji zejména ve skutečnosti, že KHS Pardubického kraje souhlasila s umístěním dalšího zdroje hluku do území (stávajícího areálu), které je již v současné době zdrojem nadlimitního hluku. Takový postup není možný. KHS posuzovala záměr, jehož součástí byla (dle stanoviska KHS) hluková studie, na kterou se KHS ve stanovisku odvolává. Odvolávám se rovněž na rozsudek nejvyššího správního soudu 6 As 189/2014 - 38: „Z citované hlukové studie dále vyplývá, že po uvedení stávajících zdrojů do provozu, bez přijetí protihlukových opatření, by hluk ve výše uvedených chráněných prostorech dosahoval podle výpočtu provedeného v hlukové studii u žalobkyně c) hodnoty 41,3 dB a u žalobce d) hodnoty 41,4 dB“. Avšak v dokumentaci záměru nejsou žádná konkrétní protihluková opatření uvedena. Zatímco u stávajících zdrojů hluku se odchylka daná nejistotou měření vykládá ve prospěch provozovatele zdroje hluku, u nově povolovaných zdrojů hluku tomu má být (podle stanoviska veřejného ochránce práv) naopak. Nejistota výpočtu by měla být zohledněna tím způsobem, že výsledný hluk nového záměru a stávajících zdrojů hluku by neměl v chráněných prostorech překročit hygienický limit snížený o tuto nejistotu. Pro stavbu, u níž není po zohlednění nejistoty výpočtu zaručeno dodržení hygienického limitu, není vůbec možno kladné závazné stanovisko vydat. Hlukové studie slouží ke kvalifikovanému odhadu budoucí hlukové zátěže, a to za tím účelem, aby bylo možno posoudit, zda je stavbu vůbec možno do území umístit. U stavby, jež podle hlukové studie svými účinky pravděpodobně způsobí překračování hygienického limitu pro hluk v okolních chráněných prostorech, není umístění vůbec možné. KHS tedy nebyla oprávněna vůbec vydat kladné stanovisko k záměru.

Stavební úřad se s námitkou vypořádal takto:

Účastníci řízení také napadají stanoviska dotčených orgánů a požadují jejich zrušení. Stavební úřad není oprávněn rušit závazná stanoviska dotčených orgánů, nebo měnit jejich vyjádření. Stavební úřad je závazným stanoviskem dotčeného orgánu vázán, do svého rozhodnutí přejímá v něm obsažené podmínky a jediný, kdo může toto závazné stanovisko zrušit, je buď vydávající dotčený orgán státní správy, nebo jeho nadřízený orgán. Tato námitka byla zcela nepřipustná a stavební úřad na ni nebral zřetel.

Současně s odvoláním proti rozhodnutí podávám odvolání i proti stanovisku KHS ze dne 4. listopadu 2013, č.j. KHSPA 15313/2013/HP-Sy, které je v rozporu s právními předpisy.

Požaduji zrušení tohoto závazného stanoviska pro jeho nezákonnost. KHS měla jako podklad pro vydání svého stanoviska doloženu hlukovou studii. Jedná se o hlukovou studii vypracovanou v listopadu 2013 Ing. Alešem Jiráskou a předloženou žadatelem k žádosti o územní souhlas. NSS ve svém rozsudku 6 As 189/2014 uvedl: „Z citované hlukové studie dále vyplývá, že po uvedení stávajících zdrojů do provozu, bez přijetí protihlukových opatření, by hluk ve výše uvedených chráněných prostorech dosahoval podle výpočtu provedeného v hlukové studii u žalobkyně c) hodnoty 41,3 dB a u žalobce d) hodnoty 41,4 dB. V důsledku realizace navržených protihlukových opatření by měl celkový hluk poklesnout na 36,2 dB u žalobkyně c) a na 39,4 u žalobce d). V této souvislosti lze připomenout, že zatímco u stávajících zdrojů hluku se odchylka daná nejistotou měření vykládá ve prospěch provozovatele zdroje hluku, u nově povolovaných zdrojů hluku tomu má být (podle stanoviska veřejného ochránce práv) naopak (srov. Motejl, O., Seitlová, J., Černín, K., Černínová, M., Maňas, T., Vávrová, E., Hanák, M., Valachová, K., Koukal, P. Hluková zátěž – sborník stanovisek veřejného ochránce práv, Kancelář veřejného ochránce práv ve spolupráci s nakladatelstvím ASPI, 2009, str. 56). Nejistota výpočtu by měla být zohledněna tím způsobem, že výsledný hluk z nového záměru a stávajících zdrojů hluku v území by neměl v chráněných prostorech překročit hygienický limit snížený o tuto nejistotu. K tomu lze doplnit, že stejně jako nelze míru hluku, který vytvoří budoucí záměr, přesně stanovit, ale nanejvýš kvalifikovaně odhadnout, stejně tak představuje pouhý kvalifikovaný odhad i přínos plánovaných protihlukových opatření.“ Uvedený právní názor (totiž že pro stavbu, u níž není po zohlednění nejistoty výpočtu zaručeno dodržení hygienického limitu, není vůbec možno kladné závazné stanovisko vydat) v daném případě hygienická stanice neuplatnila, ač to učinit měla. Navíc dokumentace i podklady, které měla KHS k dispozici, neobsahovaly a neobsahují žádná konkrétní protihluková opatření. Stanovisko KHS je stejně jako návrh nekonkrétní, obecné, nesrozumitelné. Stanovisko KHS trpí hrubou právní vadou. Každé rozhodnutí, platí to i pro stanoviska dotčených orgánů, musí být mimo jiné též určité, jasné a srozumitelné. A to předmětné stanovisko KHS není. Jednou ze zásad činnosti správních orgánů je, že je obecně vyžadováno, aby bylo (včetně odůvodnění) dostatečně jasné a srozumitelné. Tento požadavek, kromě toho že je naprosto logický a legitimní, se opakuje prakticky ve všech komentářích ke správnímu řádu. KHS v tomto konkrétním případě tento požadavek nesplnila, což má za důsledek nezákonnost stanoviska. KHS nemůže splnění hlukových limitů vázat na provedení neurčitých a nejasných opatření. Tím je i její stanovisko neurčité a nejasné. KHS pak vůbec dostatečně konkrétně nezdůvodnila, proč vydala kladné stanovisko i přesto, že hluk měl vzrůst nad povolenou mez. KHS neuvedla, jakou konkrétní úvahou byla vedena, jak konkrétně prokázala ve stanovisku soulad s veřejným zájmem, o jaká konkrétní ustanovení zákonných předpisů se při vydání stanoviska opřela.

Námitka: Dokumentace záměru obsahuje tvrzení, že „Před kolaudací stavby bude provedeno měření hluku, nepředpokládá se překročení limitů hluku.“ Oproti tomu stanovisko KHS překročení hluku předpokládá, i hluková studie, na kterou se KHS odvolává. Záměr je tedy spolu s předloženými podklady rozporný.

S touto námitkou se SÚ vůbec nevypořádal, nezabýval se jí. To, že stavba je již provedena, není důvodem (pokud nemá žádné pravomocné povolení), aby nebyla projednána řádně v patřičném řízení. To, že stavba stojí, není důvodem k rezignaci na řádný průběh řízení. Naopak.

Námitka: V dokumentaci záměru je dále uvedeno, že „Záměrem nevznikají nová ochranná pásma, není nutné stanovovat omezení a podmínky ochrany podle jiných právních předpisů.“ Toto rovněž není pravda. Každá výroba elektrické energie má ze zákona ochranné pásmo. Dle energetického zákona: „Ochranné pásmo výroby elektřiny je vymezeno svislými rovinami vedenými ve vodorovné vzdálenosti 20 m od vnějšího líce obvodového pláště výroby elektřiny.“ Záměr a dokumentace jsou neúplné, neobsahují všechny potřebné údaje nutné pro posouzení stavby.

S touto námitkou se SÚ vůbec nevypořádal, nezabýval se jí. To, že stavba je již provedena, není důvodem (pokud nemá žádné pravomocné povolení), aby nebyla projednána řádně v patřičném řízení. To, že stavba stojí, není důvodem k rezignaci na řádný průběh řízení. Naopak.

Námitka: Záměr je neurčitý, nenavrhuje konkrétní protihlukové opatření na vlastní stavbě. Navrhuje pouze protihlukové opatření v neurčité obecné rovině. V dokumentaci záměru je uvedeno: „Před uvedením jakékoliv nové technologie do zkušebního provozu budou realizována protihluková opatření navržená v hlukové studii, která je součástí projektové dokumentace a bez kterých nové technologie nelze do provozu spustit, aniž by byl porušen zákon.“ Jedná se pouze o doslovné opsání podmínky KHS. Nejsou zde jakkoli konkretizována jakákoli protihluková opatření. Hluková studie nebyla při nahlédnutí do spisu v dokumentaci nalezena, není součástí spisu, a vůbec už není součástí dokumentace. I kdyby byla hluková studie do spisu dodatečně doplněna, bez zpracování konkrétních protihlukových opatření do dokumentace stavby není možné stavbu projednat ani povolit. I v případě návrhu a realizace případných protihlukových opatření, které budou mít za následek nepřekročení hygienických limitů, užívání stavby bude hlukem a emisemi do ovzduší zatěžovat okolí v míře nepřiměřené místním poměrům a podstatně tak omezovat užívání mého pozemku.

S touto námitkou se SÚ nevypořádal, nezabýval se jí. To, že stavba je již provedena, není důvodem (pokud nemá žádné pravomocné povolení), aby nebyla projednána řádně v patřičném řízení. To, že stavba stojí, není důvodem k rezignaci na řádný průběh řízení. Naopak.

Námitka: V důsledku provozování stavby může dojít ke zvýšení hladiny hluku v okolí nad povolenou mez. Tento nárůst měl být kompenzován realizací protihlukových opatření (nijak nekonkretizovaných), ovšem i po realizaci těchto opatření je zde obava z překračování hygienických limitů pro hluk v důsledku souběhu nově umísťovaných technologií včetně zásobování palivem se stávající výrobou v areálu. Požaduji provedení kontrolního měření hluku nezávislou oprávněnou osobou před vydáním stavebního povolení. Požaduji, aby mi bylo umožněno se tohoto měření účastnit. Důvodem je skutečnost, že stavební úřad uvedl stavbu do trvalého užívání i bez toho, aby byl měřen hluk v chráněném prostoru mé stavby.

Stavební úřad se s námitkou vypořádal takto:

Účastníci požadují provedení kontrolního měření hluku nezávislou oprávněnou osobou před vydáním stavebního povolení. Také požadují, aby jim bylo umožněno se měření zúčastnit. Stavební úřad k tomuto uvádí, že pro své rozhodnutí ve věci měl k dispozici protokol o měření hluku, předložený při kolaudaci stavby „Mobilní technologická zařízení související se stavebními úpravami kotelny - zařízení ORC TRIOGEN WB - 1, rozvaděč ORC, komín, odlučovač, chladicí zařízení a příslušenství, na pare. č. 205/1 a stavební úpravy stávající kotelny s výměnou kotle na biomasu na pare. č. st. 1258 dle KN, k.ú. Jevíčko-předměstí, Olomoucká 774“. Při tomto měření byla v provozu i tímto rozhodnutím povolovaná stavba. Není tedy jediný důvod požadovat po stavebníkovi další měření hluku, a to i s ohledem na podmínku KHS Pk, obsaženou v podmínkách tohoto rozhodnutí pro provedení stavby. Pokud někdo z účastníků požaduje měření hluku, nic mu nebrání na své náklady si toto objednat. Stavební úřad měl k dispozici dostačující důkazy - měření hluku a stanovisko KHS Pk a nebylo proto nutné další měření hluku požadovat. Tento "požadavek" účastníků řízení na stavebníka je proto zbytečný ba až šikanózní s ohledem k výše uvedeným skutečnostem.

SÚ se vůbec řádně nezabýval námitkou. Hlavním smyslem požadavku na nové nezávislé a **kontrolované** měření je skutečnost, že měření hluku nebylo provedeno v chráněném prostoru účastníka řízení, tedy na místech, kde se dle platných předpisů má provádět. Je proto důvodná obava, že měření nebylo řádné a objektivní, ale tendenční. SÚ rovněž zapomíná na to, že bytová zástavba v lokalitě je o několik set let starší než sousední výrobní objekty a je to tedy výroba, kdo se musí přizpůsobit poměrům v území.

Na požadavku účastníka není nic šikanózní. Účastník pouze vyslovuje své důvodné obavy a brání své zájmy a svá práva. Účastník od stavebního úřadu jako orgánu státní správy legitimně očekává, že bude postupovat v souladu se zásadami zakotvenými v právních předpisech. Správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Veřejná správa je službou veřejnosti. Každý, kdo plní úkoly vyplývající z působnosti správního orgánu, má povinnost se k dotčeným osobám chovat zdvořile a podle možností jim vycházet vstříc. Správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy. Místo toho, aby SÚ hájil veřejný

zájem a dbal při povolení předmětných staveb na to, aby nebyla zhoršena kvalita bydlení občanů města v lokalitě, SU nerespektuje výše uvedené základní povinnosti správního orgánu. Postup SÚ od nezákonného vydání územních souhlasů, přes protizákonné opakované upírání práva na informace až po nynější bezprecedentní obvinění účastníka řízení ze šikany, je toho důkazem. Postup a chování (konkrétně Bc. Jindřicha Beneše), zejména obvinění účastníka řízení ze šikany je nejen v rozporu s veřejným zájmem, ale i se základními principy výkonu veřejné moci, kterou stát svěřil územním samosprávným celkům.

Námítka: Vyjádření majitelů a správců technické a dopravní infrastruktury ve spise se netýkají předmětné stavby. Žádost neobsahuje řádné náležitosti dle stavebního zákona.

Tuto námitku SÚ ani nezaregistroval. Ve svém odůvodnění se jí vůbec nezabývá. Rozhodnutí je proto v rozporu se zákonem.

Námítka: Podle § 25 vyhlášky č. 501/2006 Sb. vzájemné odstupy staveb musí splňovat požadavky urbanistické, architektonické, životního prostředí, hygienické, veterinární, ochrany povrchových a podzemních vod, státní památkové péče, požární ochrany, bezpečnosti, civilní ochrany, prevence závažných havárií, požadavky na denní osvětlení a oslunění a na zachování kvality prostředí. Základním principem a účelem odstupových vzdáleností staveb je bezesporu zajistit kvalitu zástavby, údržbu stavby a v neposlední řadě komfortní bydlení, tzn. celkovou kvalitu prostředí vlastníků sousedních nemovitostí. Při praktické aplikaci se za kvalitu prostředí považuje souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny kategorie uživatelů, respektive aby byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení. Kvalita prostředí je dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku, čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím zeleně, nízkými emisemi pachů a prachu, oslunění apod. Namítám, že stavba nesplňuje požadavky životního prostředí, hygienické a na zachování kvality prostředí. Součástí stavby nejsou žádná opatření na zmírnění jejího negativního vlivu na okolní bytovou zástavbu. Není ji možné povolit.

Stavební úřad se s námitkou vypořádal takto:

Zhoršená kvalita prostředí, zhoršení poměrů v území, zvýšení hluku při navážení štěpky ... - to vše nad míru přiměřenou. Tyto argumenty používají účastníci řízení, aniž by pro toto měli jediný důkaz. Je třeba si uvědomit, že stavba, která je předmětem tohoto řízení, je tak malého rozsahu, že sama o sobě nemůže mít na okolní zástavbu nepřiměřený vliv. Ve spojitosti se stavbou, pro kterou tato dodává palivo, veškeré negativní vlivy jsou ve stanovených limitech (hluk, emise) a nelze tedy tvrdit, že nad míru přiměřenou obtěžují vlastníky nemovitostí. Celý areál, který je původcem hluku a emisí, byl v roce 1993 kolaudován jako velkokapacitní dřevozpracující závod, ve kterém běžela velmi hlučná a prašná výroba a kde probíhala kamionová doprava v neporovnatelně větším měřítku, než je dnešní navážení biomasy. Dnešní provoz je oproti tehdejšímu téměř bezprašný, méně hlučný a produkuje méně emisí. Nelze tedy tvrdit, že dojde k výraznému zhoršení poměrů v území a zhoršení kvality prostředí, když bude výše uvedená stavba povolena.

Veškeré námítky týkající se kvality prostředí, ... a zhoršení poměrů proto stavební úřad shledal jako zcela neopodstatněné - viz hluk a emise, jak je uvedeno výše.

SÚ se s námitkou prakticky vůbec nevypořádal. Tato námitka není o hygienických limitech hluku a dalších emisí, ale o zachování kvality prostředí. Prostředí u sousedních rodinných domů mělo před provedením stavby (i související) jistou kvalitu, danou zejména hladinou hluku a kvalitou ovzduší. Ta se po zpuštění stavby do provozu v minulém roce zásadně zhoršila. Důkazem je mimo jiné i měření hluku z jara 2014, které má SÚ k dispozici. Ale nejen to. Hluk vznikající z provozu stavby má velmi obtěžující charakter. Tóny, rázy, hluk z úderů atd. Tvrzení SÚ, že dnešní provoz je oproti provozu z roku 1993 téměř bezprašný, méně hlučný a produkuje méně emisí, je nekonkrétní, obecné, neurčité, není opřeno o žádné exaktní údaje. Stejnou vadou trpí i rozhodnutí.

Námítka: Stavba není v souladu s územním plánem. Stavba má být v opakovaném stavebním řízení povolena v ploše VL - výroba a skladování - lehký průmysl. **Zde jsou hlavním využitím areály lehkého průmyslu, negativní vliv nad přípustnou mez nepřekračuje hranice areálu.** Stavba není v souladu s platným územním plánem. V přípustném využití nejsou uvedeny stavby pro výrobu elektrické energie, ani jiné stavby pro energetiku obecně, vyjma výslovně uvedených fotovoltaických systémů, které nejsou zdrojem hluku ani emisí do ovzduší. Pokud byla žádost o umístění (povolení) stavby podána před vydáním územního plánu a pravomocně bude o stavbě rozhodnuto až po vydání územního plánu, musí stavba splňovat podmínky v územním plánu stanovené ke dni rozhodnutí.

Stavební úřad se s námitkou vypořádal takto:

Účastníci řízení tvrdí, že záměr je v rozporu s platným územním plánem města Jevíčko. Toto také není pravda. Záměr se nachází ve stávající "průmyslové zóně" označené v územním plánu města Jevíčko jako plocha VL. V této ploše je nepřipustné využití pouze: bydlení kromě bytů služebních, individuální rekreace, občanská vybavenost kromě uvedené jako přípustné, stavby hutního, slévárenského, chemického a papírenského průmyslu, bioplynové stanice, a stavby pro zemědělskou výrobu, které mohou být zdrojem zápachu. V tomto výčtu nepřipustného využití nikde nefiguruje výrobky plnící funkci stavby, které jsou předmětem tohoto řízení a budou stávající kotelnu - stavbu technického vybavení - zásobovat palivem, a lze proto konstatovat, že záměr je v souladu s platným územním plánem Města Jevíčko.

SÚ se dostatečně nezabýval otázkou, že stavba je prakticky stavbou pro výrobu elektrické energie - stavbou pro energetiku. Tyto stavby nejsou v ploše připuštěny. Vzhledem k regulativům územního plánu nelze argumentovat negativním výčtem nepřipustných staveb, který je příkladný a demonstrativní, tedy neúplný. Při posuzování souladu stavby s územním plánem musí SÚ stavbu porovnat především s hlavním využitím – viz výše v textu tučně. Jelikož stanovisko KHS s odkazem na hlukovou studii jasně deklarovalo nárůst hluku nad povolený limit mimo areál (v chráněných prostorech staveb bydlení), nelze předmětnou stavbu vyhodnotit, že je v souladu s územním plánem.

Stavby bydlení je dle územního plánu možné stavět na celé ploše zahrad blízkých rodinných domů a rovněž na ploše Z 14 se schváleným využitím SK - PLOCHY SMÍŠENÉ OBYTNÉ – KOMERČNÍ. Plochy smíšené obytné – pro komerční obslužnou sféru a nerušící výrobní činnosti s možnou příměsí bydlení včetně přechodného ubytování. V regulativech této plochy (sousedící s areálem předmětné stavby) je podmíněně přípustné využití v ploše Z14 objekty rodinného bydlení, které jsou podmíněné tím, že bude ověřeno dodržení hygienických limitů hluku ve smyslu NV č. 272/2011 Sb. o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, že stávající výrobní plochy VL před zastavěním vymezené lokality Z14 z důvodu ochrany navržené bytové zástavby v této ploše. Samotná plocha VL, ve které se povolovaná stavba nachází, má stanoven regulativ- **negativní vliv nad přípustnou mez nepřekračuje hranice areálu.**

Pro nové stavby pro bydlení je tedy stanovena podmínka (regulativ), že při povolování těchto staveb bude ověřeno, zda v chráněném prostoru této nové stavby není hluk ze stávajícího areálu nadlimitní. Pokud by tomu tak bylo, nebude nová stavba pro bydlení v ploše Z14 (VL) povolena. Naopak při povolování nových staveb v ploše VL (ve výrobním areálu) bude prověřeno, že nadlimitní hluk (i další vlivy) nepřekračují hranice areálu. Pokud by na hranicích areálu byl naměřen hluk nadlimitní, novou stavbu v areálu by nebylo možné povolit. Územní plán na jedné straně chrání majitele stávajícího výrobního areálu proti výstavbě nových staveb bydlení, které by byly v budoucnu příčinou stížností na hluk ze stávající výroby, na druhou stranu chrání majitele pozemků v ploše Z14 proti tomu, aby nové stavby ve výrobním areálu nemohly znemožnit využití pozemků k účelu určenému územním plánem.

Hluk z nových staveb v areálu by totiž znamenal (a v současné době díky předmětné stavbě znamená) nový limit v území pro povolení staveb bydlení na ploše SK PLOCHY SMÍŠENÉ OBYTNÉ – KOMERČNÍ, které s plochou VL – tedy stávajícím výrobním areálem sousedí a znamená pravděpodobně i limit na zahradách domů ulice Okružní III.

Tento limit je však v rozporu s územním plánem. Město Jevíčko, vědomo si stávajících problémů v území stanovilo v územním plánu přísnější podmínky pro stavby povolované v předmětném areálu. Hluk ze stavby je tedy třeba měřit a prokazovat v rámci povolení stavby nikoli v chráněném prostoru existujících staveb, ale už na hranici výrobního areálu – plochy VL. Stavební úřad při povolení stavby zcela pominul závazné ustanovení územního plánu.

Stavební úřad vůbec neposoudil dodatečně povolovanou stavbu se všemi regulativy územního plánu – zde s hlavním využitím a porušil hrubým způsobem stavební zákon.

Námítka: Předmětná stavba však při současném plném provozu stávajících zařízení v areálu způsobí takovou úroveň hluku, že těsně za hranicí areálu s velkou pravděpodobností přesáhne přípustnou mez. Kontrolní měření hluku, které dodávám do spisu a pravděpodobně ani hluková studie se nezabývaly úrovní hladiny hluku těsně za hranicí areálu. Tuto námitku (ani žádné ostatní námítky) nelze odmítnout s odkazem na § 114 odst. 2 stavebního zákona, protože žádné územní řízení neproběhlo, tudíž tyto námítky nemohly být uplatněny v územním řízení. Stavební úřad svým protizákonným postupem neprovedl řádné územní řízení a místo toho použil institut územního souhlasu. Stavební úřad proto v opakovaném stavebním řízení musí posoudit všechny námítky účastníků řízení, tedy i ty, které by při řádném územním řízení byli tito oprávněni vznášet.

Stavební úřad se touto námitkou řádně nezabýval, nevyhodnotil ji. Měření hluku, na které se odvolává, není součástí spisu a účastníci se neměli možnost se s ním seznámit.

Námitka: Postup opakovaného stavebního řízení, který zvolil stavební úřad, není správný. Tento postup se týká případů, kdy bylo soudem zrušeno rozhodnutí nebo opatření podle části čtvrté stavebního zákona. Vyplývá to mimo jiné z textů ... „v opakovaném stavebním řízení postupuje stavební úřad podle § 109 až 115.“ Podle tohoto postupu by byl okruh účastníků řízení striktně dán a tito by mohli podávat pouze omezené námitky či připomínky. Naopak v judikatuře správních soudů a textů ombudsmana se uvádí: Za situace, kdy byl územní souhlas zrušen, je potřeba provést územní řízení, a to ačkoliv je stavba již dokončena. Okruh účastníků územního řízení je diametrálně odlišný od osob dle § 96 odst. 3 písm. d) - tedy osob, které mají vlastnická nebo jiná věcná práva k pozemkům nebo stavbám na nich a tyto pozemky mají společnou hranici s pozemkem, na kterém má být záměr uskutečněn. Existuje totiž vazba mezi územním rozhodnutím, stavebním povolením a kolaudačním rozhodnutím. V kolaudačním řízení se tak posuzuje nejen soulad skutečného provedení stavby se stavebním povolením, ale též s podmínkami územního rozhodnutí. Na tuto věc tak nelze aplikovat § 94 odst. 5 stavebního zákona, který stanoví, že pokud dojde ke zrušení územního rozhodnutí po právní moci stavebního povolení, nevzdává se nové územní rozhodnutí. Dle aplikovatelné právní úpravy tedy musí proběhnout řízení o územním rozhodnutí, jež bude ukončeno vydáním rozhodnutí. Pokud jde o samotné stavební povolení (veřejnoprávní smlouvu), to je obsahově závislé na územním rozhodnutí. Jedná se o typické řetězíci se právní akty, kde na územní rozhodnutí a v závislosti na něm navazuje vydání stavebního povolení. Zamýšlenou činnost (stavbu) lze realizovat výlučně v případě pozitivní povahy všech rozhodnutí. Výše popsany mechanismus je současně jedinou možností, jak naplnit i ústavněprávní dimenzi této otázky. V územním i stavebním řízení se rozhoduje nejenom o právech a povinnostech žadatele, ale také v něm mohou být dotčena práva ostatních účastníků řízení. Stavební zákon je postaven na návaznosti jednotlivých procesů a řízení, počínaje pořizováním územního plánu, přes územní řízení, stavební řízení a konče kolaudačním řízením. Každá z těchto fází má svůj vlastní předmět, který se liší od předmětů ostatních řízení. Všechny se vyznačují zavedením prvků koncentrace řízení a omezují okruh námitek, které lze v jejich průběhu vznášet. To souvisí právě s odlišností předmětu řízení, a tak se ve stavebním řízení nepřihlíží k námitkám účastníků, které byly anebo mohly být vzneseny v územním řízení, při projednávání regulačního či územního plánu. Účastníci musí mít fakticky možnost uplatnit vyloučený okruh námitek v řádném územním řízení. Pakliže by byly řádně uplatněny, příslušný správní orgán či orgán územního samosprávného celku bude povinen námitky projednat, rozhodnout o nich a své rozhodnutí řádně odůvodnit. Stavební úřad vedoucí stavební řízení nemá žádný prostor pro diskreci, zda námitku projedná či k ní přihlížet nebude, neboť mohla být předmětem územního řízení. Pokud by stavební úřad posoudil chybně přípustnost uplatněné námitky, zatížil by řízení vadou, která by mohla mít v konkrétním případě vliv na zákonnost rozhodnutí. Jestliže je územní souhlas zrušen s tím, že stavební úřad použil tento institut protiprávně a měl na stavbu vést územní řízení, může být o námitkách účastníků rozhodnuto pouze v územním řízení. Pokud by bylo námitkám vyhověno, vedlo by to buď ke stanovení nové podmínky pro umístění stavby v území, nebo v krajním případě až k zamítnutí žádosti o vydání územního rozhodnutí. Tato skutečnost musí vést k obnově stavebního řízení, neboť se změnily podmínky pro vydání stavebního povolení, které je nutno reflektovat. V opačném případě by nebylo respektováno právo účastníků řízení na řádné projednání a rozhodnutí o námitkách, kterými se brání před zásahy stavebního záměru do své právní sféry. Podle § 114 odst. 2 stavebního zákona stavební úřad během stavebního řízení nepřihlíží k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení. Tato norma pochopitelně implikuje, že o námitce bude v územním řízení nějakým způsobem rozhodnuto, což může mít vliv též na stanovení podmínek územního rozhodnutí, a potažmo, tedy i na navazující stavební řízení. Jestliže je posouzena námitka v územním řízení a vyvolá nějakou změnu v řešení stavby, musí se tato změna „přelít“ v řetězci i do navazujících řízení. Jenom jestliže je tato propustnost mezi řízeními zajištěna, lze hovořit o skutečném a věcném projednání námitky. Pokud by zrušení územního souhlasu nevedlo k novému územnímu řízení a vydání územního rozhodnutí by neznamenovalo obnovu stavebního řízení (samozřejmě pouze při splnění všech podmínek obnovy řízení), ztratila by smysl i norma obsažená v § 114 odst. 2 stavebního zákona. Námitky uplatněné osobou, která je účastníkem jak územního, tak stavebního řízení, musí být vypořádány komplexně, přičemž rozdělení celého procesu do několika samostatných fází (územní řízení, stavební řízení) tomuto požadavku nemůže stát v cestě. V opačném případě by správní orgány a potažmo i soudy odmítli poskytnout ochranu základním právům jedince (ochrana vlastnického práva, právo na spravedlivý proces), čímž by porušily či. 11 a či. 36 Listiny základních práv a svobod. Stavební úřad sice zahrnul majitele některých jiných než sousedních pozemků nebo staveb na nich mezi účastníky řízení, avšak v oznámení o zahájení opakovaného stavebního řízení jim upřel právo podávat námitky a připomínky, které se uplatňují pouze v územním řízení. Řízení, a způsob, jakým je stavební úřad vede je zmatené a v rozporu se zákonem.

Stavební úřad se s námitkou vypořádal takto:

Velký okruh účastníků řízení vyměřil stavební úřad s ohledem k tomu, aby byl zahrnut raději větší než menší okruh možných vlastníků nemovitostí v okolí stavby, kteří by mohli být povolením stavby dotčeni. K tomu přikročil také proto, že stavební zákon nezná pojem opakovaného územního řízení, na stavbu není možné použít ustanovení § 94 odst. 5, protože stavba se dále nepovolovala, a stavba na místě samém již byla dokončena. Muselo se tedy postupovat dle paragrafů upravujících odstraňování staveb. Stavební úřad byl proto nucen postupovat dle § 129 odst. 5 s tím, že za účastníky vzal všechny vlastníky nemovitostí, kteří by mohli být účastníky územního řízení, aby mohli v tomto řízení uplatnit své námitky. To, že stavební úřad neumožnil těmto účastníkům řízení vyjádřit své námitky či připomínky ke stavbě před vydáním územního souhlasu, bylo důvodem pro zrušení územního souhlasu, kterým stavební úřad tímto rozhodnutím povolovanou stavbu 6.11.2013 umístil. Stavební úřad účastníkům tuto možnost poskytl v tomto řízení, aby nedostatek, který mu byl po vydání územního souhlasu dne 6.11.2013, napravit. Z těchto důvodů jsou všechny námitky, týkající se způsobu vedeného řízení a druhu podávaných námitek, bezpředmětné.

Stavební úřad je povinen projednat záměr v opakovaném stavebním řízení dle § 129 odst. 5, kdy postupuje podle § 109-115. Pouze v případě, že stavba nebude v opakovaném stavebním řízení povolena, stavbu nařídí bez předchozího řízení odstranit. Ze strany účastníků řízení jde vlastně o nabádání k protizákonnému postupu stavebního úřadu. Pracovník stavebního úřadu, konkrétně Bc. Jindřich Beneš, byl před zahájením řízení svůj postup osobně konzultovat u svého odvolacího orgánu na Krajském úřadě v Pardubicích, odboru majetkovém, stavebním řádu a investic. Výsledkem tohoto jednání byl závěr, že jelikož stavba je již dokončena, stavební povolení ani ohlášení se nevydává (jde o výrobky plnící funkci stavby), jde o případ uvedený v § 129 odst. 1 písm. e) a je třeba postupovat dle tohoto paragrafu, odst. 5 s tím, že bude vzat okruh účastníků větší, než jaký připouští § 109, stavebního zákona, že lhůta pro projednání záměru bude stanovena s přihlédnutím k územnímu řízení (nejdříve za 15 dní od doručení oznámení zahájení řízení bude provedeno ústní jednání), a že stavební úřad projedná i ty námitky, které by jinak mohly být vzneseny pouze v územním řízení. Projednávání námitek, které měly být uplatněny v územním řízení, ve stavebním řízení nemůže být vadou řízení, která by způsobila jeho protizákonnost. Pouze jde o složitější práci stavebního úřadu, který se s nimi v tomto řízení vypořádá. Také je třeba vzít v potaz, že téměř všechny námitky jsou směřovány do umístění stavby a nikoli pro její povolení.

SÚ se velmi svérázným způsobem vypořádal s námitkou proti procesnímu postupu, stanovení okruhu účastníků a okruhu přípustných námitek. Z rozhodnutí se nicméně není možné vůbec dozvědět, jaký konkrétní okruh účastníků (konkrétně Bc. Jindřich Beneš) tedy vlastně určil, a proč. Výraz „raději větší než menší okruh“ snad ani nebyl v žádném rozhodnutí dosud použit. Pokud takto vymezený okruh účastníků odvolací orgán potvrdí, bude se jednat o bez nadsázky průlomové řešení. Sám stavební úřad pak nesprávnost svého postupu bezděky potvrzuje v poslední větě výše uvedené části odůvodnění. Účastníci řízení musejí mít možnost uplatnit své námitky, které jim bylo znemožněno podat předcházejícím nezákonným postupem SÚ

Nicméně lze mít důvodně za to, že takto vymezený okruh účastníků je neurčitý a nejasný. Stejnou vadou pak trpí i celé rozhodnutí. Námitky směřovaly mimo jiné i k procesu (způsobu), jakým bylo řízení dle stavebního zákona vedeno. Meritem námitek je, že stavbu, která byla umístěna na základě územního souhlasu a která nevyžadovala stavební povolení ani ohlášení, nelze po zrušení územního souhlasu povolit v opakovaném stavebním řízení, ale je nutné provést řádné územní řízení.

Z výše uvedeného odůvodnění je dále zřejmé, že odbor majetkový, stavebního řádu a investic Krajského úřadu v Pardubicích se přímo podílel na způsobu vedení tohoto konkrétního řízení tím, že učinil závěr, jakým způsobem, podle jakých ustanovení stavebního zákona bude stavební úřad v daném řízení postupovat. Prakticky tak předjímal způsob, jakým bude stavební úřad řízení vést. Není rozhodné, jestli to učinil před zahájením řízení, respektive oznámením o zahájení řízení. Řízení navíc počalo běžet automaticky opět dnem nabytí právní moci zrušujícího rozsudku, bez ohledu na úkony správního orgánu. Bc. Jindřich Beneš v rozhodnutí uvádí, že svůj budoucí postup v tomto konkrétním rozhodnutí byl projednat s odvolacím orgánem, že věc postupu řízení byl projednán na jednání s tímto orgánem a výsledkem tohoto společného jednání byl závěr, jakým způsobem bude stavební úřad postupovat. Neobstojí tedy případný dodatečný argument o metodické pomoci v obecné rovině.

Účastník řízení totiž právě tento zvolený způsob vedení řízení napadá jako protizákonný. Odbor majetkový, stavebního řádu a investic Krajského úřadu v Pardubicích by měl v odvolacím řízení o této

jeho námitce rozhodovat. Zároveň tentýž orgán učinil o způsobu vedení řízení a to před jeho vlastním průběhem. To je nepřijatelné. Podle § 14 odst. 1 správního řádu - odbor majetkový, stavebního řádu a investic Krajského úřadu v Pardubicích je tedy správním orgánem, o němž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o jeho nepodjatosti. Je tedy vyloučen ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohl výsledek řízení ovlivnit. Protože Bc. Jindřich Beneš v rozhodnutí neoznačil žádnou konkrétní osobu, ale celý odbor, jsou vyloučení všichni pracovníci tohoto odboru. Případné dodatečné označení konkrétních osob, se kterými jednal, na věci nemůže nic změnit, nemůže být důvodem pro vyloučení pouze dodatečně označených osob. Jednalo by se o nepřijatelnou dodatečnou spekulaci a manipulaci, navíc s podezřením na snahu o dodatečnou nápravu selhání obou orgánů státní správy. Pokud by o námitce rozhodoval označený odbor, byly by rovněž porušeny základní principy dobré veřejné správy a podlomena důvěra veřejnosti ve spravedlnost. Byly by porušeny obecné zásady správního řízení obsažené v první části správního řádu, ale i právo na spravedlivý proces upravený v článku 36 Listiny základních práv a svobod. Nejvyšší správní soud modifikoval pravidla pro posuzování podjatosti s tím, že pravomoc správních úřadů mohou vykonávat pouze osoby nestranné, tedy takové, jejichž postoj k výkonu pravomoci není „zkřiven“ vztahem k věci samé či k těm, kteří mají nebo mohou mít nějaký zájem na výsledku řízení, přičemž nebezpečí ovlivnění projednávané věci je třeba aktivně předcházet, a proto má být z výkonu pravomoci vyloučen i ten, o jehož nepodjatosti lze pochybovat. Vzhledem ke skutečnostem, které Bc. Jindřich Beneš uvedl v rozhodnutí, lze důvodně pochybovat, že odbor majetkový, stavebního řádu a investic Krajského úřadu v Pardubicích bude v odvolacím řízení skutečně nestranný. Pro zajištění skutečně řádného a nestranného průběhu řízení, je třeba rozhodnout o podjatosti odboru majetkového, stavebního řádu a investic Krajského úřadu v Pardubicích a požádat příslušné ministerstvo k rozhodnutí podle § 131 odst. 4 správního řádu o určení jiného odvolacího orgánu pro provedení odvolacího řízení.

Odůvodnění SÚ – „*Stavební úřad byl proto nucen postupovat dle § 129 odst. 5 s tím, že za účastníky vzal všechny vlastníky nemovitostí, kteří by mohli být účastníky územního řízení, aby mohli v tomto řízení uplatnit své námitky*“ – je absolutně nesrozumitelné. Z rozhodnutí se nedozvídáme, proč, nebo z jakého konkrétního důvodu vede SÚ stavební řízení a okruh účastníků stanoví jako v územním řízení, když správné by bylo vést řádné územní řízení, které dosud neproběhlo, ač proběhnout mělo.

Odůvodnění SÚ – „*na stavbu není možné použít ustanovení § 94 odst. 5, protože stavba se dále nepovolovala, a stavba na místě samém již byla dokončena*“ – je pak absolutně zmatené a nedává vůbec smysl. Není jasné, proč a jak vlastně myslí SÚ předešlý text. Jak jím odůvodňuje svůj postup. Pokud jím chce dokázat, že územní řízení už nelze vést, protože nastalá situace nesplňuje § 94 odst. 5, pak nepochopil smysl tohoto ustanovení. Tento paragraf uvádí situaci, kdy bylo nejprve vydáno územní rozhodnutí a poté i stavební povolení. To je základní předpoklad pro použití § 94 odst. 5 SZ. V případě, že následně soud zrušil územní rozhodnutí a stavební povolení zůstalo v platnosti, pak se znovu již územní rozhodnutí nevydává. V našem případě však žádné územní rozhodnutí ani stavební povolení nebylo vydáno. Žádné rozhodnutí pro stavbu neexistuje. Proto – ano – lze souhlasit se SÚ, že § 94 odst. 5 se na náš případ nepoužije. Ale to má za důsledek pouze a právě to, že neplatí „zákaz“ vedení nového územního rozhodnutí. Tento fakt však nijak neodůvodňuje použití institutu opakovaného stavebního řízení, právě naopak nabádá k provedení řádného územního řízení. SÚ se s námitkou řádně a srozumitelně nevyrovnal, neuvedl žádné konkrétní a srozumitelné důvody pro její zamítnutí.

Pokud jde o charakter námitek účastníka řízení, nejsou směřovány toliko do umístění stavby a pro její povolení, jak uvádí SÚ. Jedná se o námitky, které směřují rovněž proti projektové dokumentaci, proti užívání stavby i proti požadavkům (stanovisku) dotčených orgánů.

Sedláček František
.....
Sedláček František,
Okružní III 196, 56943 Jevíčko